

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA
IOSEPHI VIRI IN-
TER IVDAEOS DOCTISSI-
MI AC DISERTISSIMI, QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,

OMNIA, NIMIRVM:

DE ANTIQVITATIBVS
IVDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

LOCO APPENDICIS VITA IOSEPHI PER IPSVM
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristinae restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabais Liber vnus, denuò recognitus; Antechac à Græca lingua peritis-
simo, ac historiæ studiofissimo viro in Latinum sermonem trans-
lata, & ad exemplum Græci Codicis accuratè distincta.

NVNC VERO SVMMÀ CVM DILIGENTIA CHRONOLO-
gia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariæ vtilitatem recens concinnata.

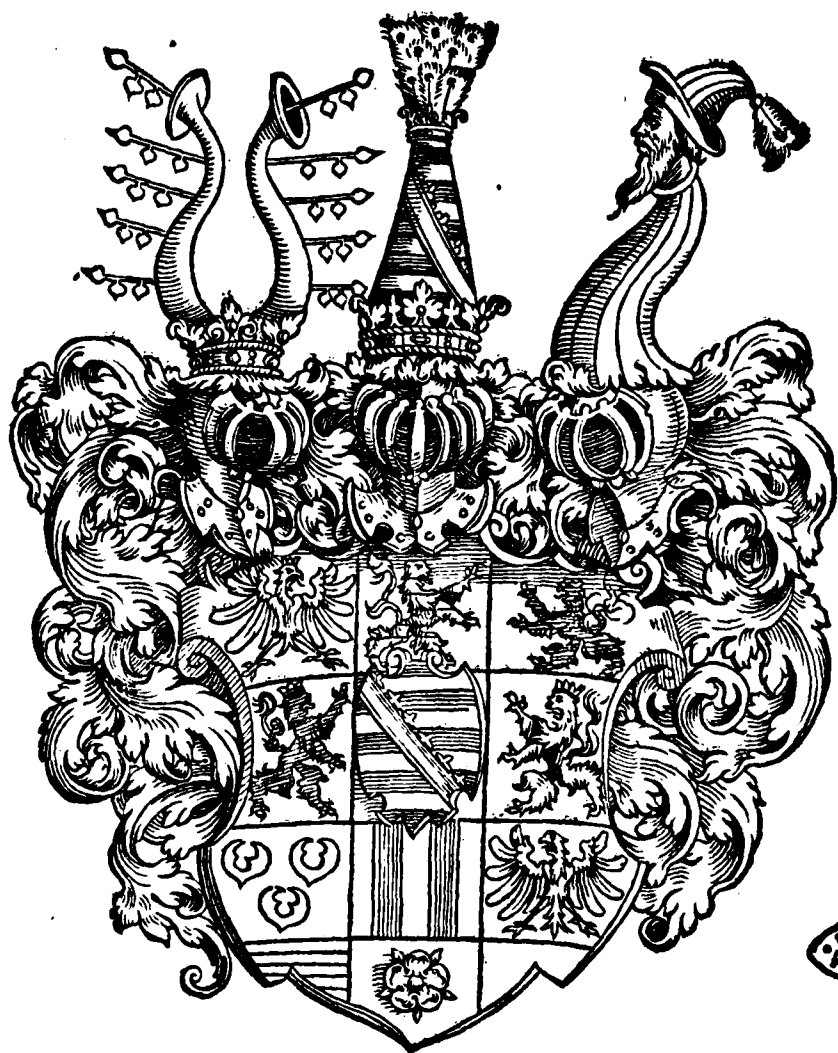
CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTI.
CIO. ID. LXXX.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.

ILLVSTRISSIMIS PRIN-
CIPIBVS AC DOMINIS, DOMINO
FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-
TRIBVS, DVCIBVS SAXONIÆ, LANDTGRA-
uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.
Dominis suis clementissimis.

REPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos statim in ipso adhuc iuventutis flore, vt veræ laudis gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equidem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius, ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim quibus olim Reipublicæ gubernacula reseruantur, Duces Illustrissimi, atque est illa multiplex & copiosa gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certa sibi quisque petere consilia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines & possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum cognitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiam quædam habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinem inuitare, vel rapere potius possint:

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscripta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præclare rei gestæ cognitione emanarint, præterquam cogere, terrere, punire? Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti vulgi mores, in disputationem vocarunt: quæ hoc minus peccadi licentiam arcent, quò minus est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opinione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam declinauit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum duntaxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nõne facilis est transitus? Immisericordiam nõne, tanquam necessariò, sequitur crudelitas? Crudelitatis nõne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dis melius, quàm sic vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteritarum rerum cognitionem tenuerit, facile ex his, quæ virtutis adminiculo facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates & regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelitatem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signũ, ita Clementia cõciliare sibi nõ vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & magnanimi spiritus argumentũ esse solet. Quocirca nõ infrequẽter maior est virtus seruasse hostẽ, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ triũphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorũ neutrũ assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur in hostem. Etsi enim difficile est temperare cõceptis animo affectibus, tamẽ quisquis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nõ magis indulgere sibi quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne Thersites ille quidem, omniũ qui ad expugnandã Troiã venerunt ignauissimus, in hostes secum ducturus fuerit. Nam ignatios Duces, non rarò mutationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab obeundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantum causam, quòd difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim difficile est benè imperare, haud ideo tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vltro offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim regit & seruat, dum plurimorum curam gerit, dum miserorum necessitates tanquam in humeros suos transfert: Ille demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hic recensemus, habuerint scientiam, illos ego nimirũ ad pascendos armentorum greges tantisper relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illotis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustum seruandæ Reipublicæ munus accedere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ἐπὶ ῥῆον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχεῖν, Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vsus cum prudentia accesserit. Quis enim non pareat illi, qui cum summa rerum prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem, vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem, & alias id genus Heroicas planè

planè virtutes copulauerit? Tantus enim est quisq; in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisquis præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo facile præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatus. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterum ne ad formando optimos cuiq; mores recta desint studia, utq; non tam priuatam quam publicam patriæ quoq; salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriam comparare studeant, ad ea duntaxat adijciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquā ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriā habeat, tum quod quenq; officij sui commonefaciat magis, quam vllæ statuæ, magis quam vllæ Piramides aut imagines maiorum. Propterea longo rerum vsu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, variā ac ferè semper pugnantiā vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum pœnas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ vtilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quam ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumq; exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, ut si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios historicos ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaq; insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaq; laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortalium summo applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se vsum fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataq; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, transmiserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quòd spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos autores tradita erat, summa perspicuitate, optimaq; fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: ut non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusq; ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisq; omnibus eandem illam historiam commendari, atq; in cœlum vsq; euehi cum audirem, ut cuius historiarum studio, plus quam antea compertam redderem, typis euulgādam recepi. Opere verò legitime perfecto, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existi-
maui, quin rem adeo preciosam accuratissimè recognitā, Historiarum stu-
diosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri
cœpi, num hoc meum quātumuis ob publicam vtilitatem institutum à ca-
uillatorum & Zoilorum morsibus tutum esse posset. Itaq; mecum delibe-
rans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi
sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet
infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam,
pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos
Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes vt vene-
ris magis, & ameris, quàm vt metuaris. Deinde mouit me, vel in primis Illu-
stris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi
videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum
animi desiderium excitauit, vt satiari illud prius non possit, quàm aliquo of-
ficio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit ope-
rosum. Nam vt alias ipsius virtutes, tūm foris, tūm in patria decantatas, ne-
gligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quàm togata, qua-
rum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quam mirabiliter hu-
manitate, comitate, vrbaniatēq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti
studio, & multarum rerum vsu parta: Liberalitas erga omnes, præsertim er-
ga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non
simulata fidelitas, non modò erga propinquos & domesticos: sed etiam er-
ga subditos suos omnes, pauperes æquè ac diuites: Pietas erga Deum & Ec-
clesiam sincera: & aliæ quamplurimæ, iam olim doctissimorum virorum
monumentis celebratæ virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum vir-
tutum non modò fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non comple-
ctatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem
earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi,
etiamsi nulla alia esset huius nuncupationis causa, hæc certè, memoria, in-
quam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorum omnium Mæcenates,
& quorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fau-
tores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum
prædicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, vt istud ea qua solet Clemen-
tia excipere dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tantā v. c. autoritate
maiora & grauiora edere. Deum deniq; optimum maximum, vt quàm diu-
tissimè c.v. nobis conferuet incolumēs, humili prece oro, eidemq; submissè
me commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. v i b r. anno Domini
C I O. I O. L X X X.

C. V.

Humillimus Cliens.

Sigismundus Feyerabendt
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudeorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniā verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historio-

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

graphos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Ut autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semet ipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodò fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquā aeris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earū usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Causæ impulsusq; cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarū inuectores.

Rrrrr 3 . seruata

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

Thueydides scrupu-
losissimam sui tem-
poris historiam con-
scripsit.
Causæ diuersitatis
apud Iudæos.

Altera diuersitatis
causa apud Græcos
historiographos.

seruatam conscriptionem, neq, in templis, neq, in publicis anathematibus: quan-
do etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio
atque contentio facta est, utrum literis vsi sint: & magis veritas obtinuit, quod
usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud
Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam
post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq, hunc literis suum poema
reliquisse: sed cantibus memoria reservatum, postea fuisse compositum, & pro-
pterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos con-
scribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuus, & post
hunc quicumq, alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græ-
cos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus a-
pud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, &
Thaletem, omnes concorditer consentunt, Ægyptiorum & Chaldaeorum fuisse
discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudican-
tur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irra-
tionabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & verita-
tem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillimè discat,
quod neq, firmiter scientes aliquid conscripsere, sed quod unusquisque opinatus
est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde con-
traria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse su-
perfluum, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de
genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo
Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum ve-
rò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq, de
Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est:
neq, rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Ar-
gis historiam protulere, alter utros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciui-
tatibus breuibusq, rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thu-
cydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis histori-
am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantia multa forsitan & alia
querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maxi-
mam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mi-
hi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos,
publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue
& errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scripti-
tare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est
neglecta: sed neq, apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq,
cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas
esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante
tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate glorianti-
bus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo con-
scriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes ar-
gueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scriben-
dum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio
semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maxi-
mam.

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maximè de rebus propria cuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia præcipuè Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (de sino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos, ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt.

• *Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudæa: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & præcipuè nostris gestæ temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; ulla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri nō sunt apud nos discordantes & sibi met repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionē: quorum iustè fides admittitur. Horum ergo quinque quidē sunt Moscos, qui natiuitates continent, & humane generationis traditionē habent vsq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moscos vsq; ad Artaxerxem Persarum*

Veræ historię indicium.

Propositio quæ tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudæos quis fuerit.

Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vite humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitata, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adicere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac divina dogmata nominare, & in his utique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Graecorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere lationem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuerunt, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipsis rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilaorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Graecam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graeca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassem, aut pratermissem. Quidam verò prauis homines derogare mea historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperata atque detractationis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adharendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Græcorum cum Iudæis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscribere.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romæ belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Ægyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœnicia maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecuniæ requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negociationem ad Græcorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Ægyptij, & omnes à quibus ad Græcos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Mædi verò postea atque Persæ palàm in Asia regnauerunt, & vsque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiã circa Europam cõtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestati, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquã mentionem: sed serò tandem & vix ad Græcos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Græcorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Græcorum.

Romanorum notitia serò ad Græcos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam vnã tantummodò esse ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Græcorum genere.

hoc conabor efficere. *Ægyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Judæorum. Cum verò fidem de his prabuerō, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Judæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Judæis nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paternæ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine, sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cetero civitates crudeliter incendere: & Deorum templa evertere. Erga omnes verò provinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in servitutem redigentes: novissime verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius invadere. Inveniens autem in præfectura Saite civitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Anaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolveret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem novem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnavit alter quatuor & quadraginta annis, Baon nomine. Post quæ alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde APOCHIS, unum & sexaginta & laniis quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem ASIS novem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diverso captivos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captivos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis undecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti*

Manethō, Ægyptius
historiographus.

Saltis Ægyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite civitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliquis

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Aegyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium vero Alisfragmuthosis Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes, quod uellent innoxij omnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudaea vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam vocitasse. In alio vero quodam libro Aegyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temere ab Aegyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Aegyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Aegyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes Aegyptios, rursusq; quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eorum Rex Themosis regnauit post hac annis viginti quinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Cbebron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesses annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinque, & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis vero triginta, & mensibus decem. Orus vero triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis vero frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais vero quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesismiamun vero sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Aegypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi vero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his vero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales urbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine paritate iugiter misceba-

Regū Aegyptiorum
cum pastoribus pa-
cia.

Aedificatio Hieroso-
lymaz.

Iudæi cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit.

Aegyptus vnde dicta.

Iudæorum ad Aegyptum aduentum eorundemq; egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis edificatum est templum à Salomone Rege, ante annos 143. & menses 8. quâ Tyrîj Carthaginem condiderunt.

Tyrîorum Regis & Salomonis amicitia.

Hirami & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Ægyptia, codicillos Sethosis misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinavit, & proprium tenuit regnum. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Ægyptus. Dicit enim quod Sethosis Ægyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidē Manethon. Palā verò est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptijs literis protestatus est: primam quidē, quia aliunde venerunt ad Ægyptū: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea verò quæ Manethon non ex Ægyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguā, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaq; apud Tyrîos multorum annorum publica litera, & conscriptiones diligentissimè custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicē gesta noscuntur, quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centū quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrîj Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyrîorum Rex amicus erat Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat. Hactenus verò seruantur apud Tyrîos epistola multe, quas illi scripsere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyrîorum literis, testem producā Diūm qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic partem orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum adificationem. Regem verò Hierosolymorū Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quadam anigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abdimonum quendam, virum Tyrîum, propositas soluisse quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramo Regi conferret. Dins igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producā Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex prouincialibus vniuscuiusq; loci literis, historia veritatem pandere. Scribens enim

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiramō successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnauit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobabulus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum vixisset annis XLV, regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthaginis, annorū CLV, & mensū VII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthaginis tempus annorum CXLIII, mensium VII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam pracedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac apertè ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de factō diluuiō, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuectā scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didonē Pygmalionis sororē in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldaeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuersos priores Chaldaorum & Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa verò verba, qua Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quòd satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum nō valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori a tate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam qua ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnavit annis XXIIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mortem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouinciarū, & captiuos Iudaorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensq; cūcta à Chaldaeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus precepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò ex manubijs templū Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos coëtolatere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunite portas qua vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quòd hac adeò superba supraq; fidem magnifica, quindecim dierum spatio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas excitauit, aspectum montibus asimiles, omniq; genere arborum confitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quòd uxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de prædicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem edificatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit, prædictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babylonijs, & cœptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus

filius

filius eius Euemaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis suae Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroor, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias verò passus, eo quod nimis appareret malorū esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quod nimis videtur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaq; reliquum vitæ tempus in illa provincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Dary anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent. Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Ceraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonāt igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eoretulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldæorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro,

libro, quòd Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuq; & quòd preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, & ab aqua feculenta semetipsum abstinere, & ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hac autem agebat atq; dicebat, Iudaorum & Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quòd ille vir multas Iudaorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quasdam transierunt, & emulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrriorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phœnices verò, & Syri in Palestina confitentur hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluium commorantur, & his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namq; sunt inter homines soli, qui circunciduntur: & isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem & Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palestina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palestinam, soli Iudaei circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quòd militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: & enumerans uniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuias capitis duratas igne gerebat.

Palàm ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminere, eo quòd & Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quae verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operapretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus uniuersi. Igitur secundum praecepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus praeceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturq;

(ut

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudæorum circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudæorum genere testimonium.

Asphaltites stagnum.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæis testimonium.

(ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudai nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaa. nomen verò eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumq; multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inserere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breuiter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utiq; contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gazae praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur uniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palàm ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & uniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palàm facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et malè sapius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisq; militibus similiter ruderà portare precipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscente Rege securitas praeberetur. Qui dum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege
nutritus.

Mille & quingenti sa-
cerdotes Iudaeorum
decimas accipiunt.

Iudaeorum contra
Alexandrum con-
stantia.

T t t t

multam

multam satrapa exolvere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit autem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quòd gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persa primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provinciae quam incolimus, pulcritudinemque narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudaea namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudaeorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duces ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, unumquodque, latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quae cognoverit à viro Iudaeo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrum Iudaeorum nos deducentium, nomine Mossollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Gracos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antè eum evolare, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursus tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infauistiſſimam avem sumentes in manus? hac enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mossollamo Iudaeo periret. Sed Hecataei testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hac apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella movit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret,

Amplitudo Iudææ.

50. stadia ferè sex millia Germanica constitunt.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudæis testimonium.

capta

capta atq; defuncta est. Hec ergo prefatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudei, habitant omnium munitissimam civitatem, quam vocare Hierosolymam provinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente vero in civitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint civitatem, eis stultitiam observantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, praeter illos, alios quoq; docuit universos: ut tunc ad somnia & opiniones quae tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hac examinant integrius, apparet magnus, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praepone concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter invidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse praebiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostrae, Aegyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam praeter supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Aripbanes, & Hermogenes, & Euemerius, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quae in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hac contra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis alijs hoc evenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum civitatum fœdare nobilitatem, & conversationi detrahere tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum vero Polycrates: Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaorum momordit urbem. Multa vero etiam Timaeus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemavit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter invidiam atque male-

Sabbathum Iudeorum.

Cur quidam historiographi Iudeorum mentionem omiserint.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiarum inter
Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latia.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aeg-
yptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiarum igitur in nos saepe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauerunt. Et neq;
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixerunt: multasq; causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiuscemodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauerunt. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum antè paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudæa vocatur obtinuissent: et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hætenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaq; quasdam annexit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, et Hermæum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermæum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et nouem: et post hunc senior
est filijs Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
impleisse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papiro: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo le-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nilii
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Aegyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos, ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui apertè suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Aegyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem praesumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, quae fuerat pastorum, nomine Auarim, praeuit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helipolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quae praecipue sacra apud Aegyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Aegyptiorum consuetudinibus inimica, praecipit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella praeparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatuos autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Illi verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Aegyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei praedixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue à sacerdotibus honorabantur, antè praeiisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum comendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Aegyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, praeuit alimenta hominibus necessaria, quae prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Aegyptiorum, sic pessimè hominibus usi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Electorum contra Aegyptios bellum.

Aegyptiorum Rex in Aethiopiam fugit, cumq; Aethiopum Rex honorifice suscipit.

Osarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Judais fe-
runt, haec sunt. Sed & multa breuitatis causa pratero. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis caesis persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Haec equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea qua ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Frascuntur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
forum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare prouinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & qua erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminebat, quod morte praeniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus: Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: qua vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq; Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq; penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.

Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaspheus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & provinciam percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praeſumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam hu-^{Præcedentium de pulſio.}ius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quanam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, meritò fortasse negocium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam praeſciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitū: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin vivere,

Epilogus huius partis Iudeorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictare-
sponso.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

viuere, neque aditus ab Aethiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in praelijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & cum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Cheremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait Jsidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphauten verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quae is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto foedere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore grāvida: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Mes-senen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudeos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiisse. Et hac quidem Cheremon. Reor autem ex his ipsis quae dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de Jside somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphautem iam multitudinis numerus sane belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinâs eiectiones pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictâ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam Et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis Et Jside somnium confinxit. Mosi vero Et Josephum, quasi eodem tempore simul expulsum Charemon adiunxit, Et quidem quatuor et atibus ante Mosén defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin Et Rhamesse Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, Et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, Et postea praelio victorem, Et Iudaos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod verò maximè mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudaos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utcunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Ly-
simachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudaorum, quod essent lepra, scabie, Et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris Et impijs, eiectionis eis à templis in loca desertæ. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: Et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accensitisque sacerdotibus ac sacrificijs in suis collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus submersis, reliquos congregatos Et in loca desertæ expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: Et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa Et
VVVVV altaria

Manethonis & Chæ-
remonis historiarum dif-
crepantia.

Lyfimachus menda-
cij arguitur.

Scabiosos ac lepro-
sos Iudaos iuxta Ly-
simachi opinionem in
pelagus deijciendos,
aut in loca desertæ
exponendos.

Quando Iudæi Iude-
am occuparint, &
urbem Hierosolyma
ædificarint.

Opinionis Lysimachi
depulso.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euertent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{ἱερουσαλα} ex renominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templi collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Ju-
dæos morbus occuparit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quod si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celebres?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam;
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulso-ribus suis iu-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quod sibellum internecinum. aduersus vniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hæc fingentis ostenditur. Jste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Judæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Graecorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chere- monem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripser. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractionem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur; & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatam relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulſos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: caterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hæc: Moses, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed hiæ fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione
valde
frigida

Apion de Moſe &
gente Iudæis.

Apionis de Moſe &
templo Iudæis men-
daciū coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poëta, quamuis grammaticus, non posset
 quanā eius sit patria certō affirmare, neq; de Pythagora tantū nō heri nudiusue
 tertius nato: de Mose uero tam multis annis illos precedente tam facile decer-
 nit, credens seniorum relationi: unde manifestē illum mentiri apparet. Quin
 et temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos et cacos et claudos;
 bellē concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim re-
 gnante Tethmosi Iudaos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXIII. antequam
 Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis,
 hoc est, ante annos MDCC: Colon uero et alij quidam, ut cuiq; uisum est. At
 uero Apion ceteris fide dignior, exactē illum exitum definiuit VII. Olympiade, et
 huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis
 autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum eui-
 dentissimum: nec animaduertit à semetipso adductū quo coargueretur. si enim
 de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex tra-
 ditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL. de quo superius ex
 Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani con-
 ditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon uero adi-
 ficauit templum post Iudaorum discessum ex Aegypto annis DCXII. Porro nu-
 merum pulsum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eo-
 rum fuisse millia) miram quādam et credibilem reddit causam, cur sabbatum
 nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus
 affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in re-
 gione que nunc Iudaea uocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata
 Aegyptiorum uoce. nam inguinis morbum Aegyptij uocant sabbatosim. Annon
 igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in scribendo
 impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum
 millia centum et decem. Atqui si erant caci et claudi et morbidī, quales fuisse
 Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per
 magnam solitudinem proficisci, prater eaq; sibi obsistentes vincere populariter
 repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti
 fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse
 est, sed plurimorum millium exercitus desinita semper itinera peragunt: neq; te-
 merē ita accidisse uerisimile uidetur. est enim omnino absurdum. At uero mi-
 rificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam pradixit: rursus
 autem Mosen consensu monte, qui Aegyptum inter et Arabiam situs est,
 nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudæis
 leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto
 ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus per-
 transire? Sabbati uero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum
 impudentiam præ se fert, uel certē magnam imperitiam. Nam hæc uoces Sab-
 bo et Sabbatum, inter se maximē differunt. Sabbatum enim secundum Iudaos
 quies est ab omni opere. Sabbo uero, ut ille affirmat, Aegyptij inguinum mor-
 bum significat. Tales quasdam de Mose et Iudaorum ex Aegypto profi-
 ctione Aegyptius Apion nouitates finxit, prater aliorum commentus auto-
 ritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem
 de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aegy-
 ptiorum

Temporum ratio a-
 pud historiographos
 inæqualis.

Hirami & Salomonis
 amicitia, de qua su-
 pra lib. I. contra Api-
 onem in principio.

Inguinis morbum
 Aegyptij sabbatosim
 uocant.

Depulsio figmenti
 Apionis de sex die-
 rum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiuravit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Aegyptios appellat, nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prater ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudaeis simultatem, proposuit quidem illis conuictum facere, unà tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa grauius & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudaeos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eijcerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemai quoque Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem quae Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praebeantibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose edificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiuravit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander:

1. Ptolemæus Lagi.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causa direxit.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum siqui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacrorum scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristeum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura prefecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his videntes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos praprium

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Euergetes.

familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria.

4. Ptolemæus Philometor.

Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudæis: et duces totius fuere militiæ Onias et Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iuste factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemao Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniuste sibimet applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitia eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia

5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grafsari definit.

pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis concubati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua praprauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod aperte à Deo salutem promeruere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrino-

rum meminit, veluti nobis improperans, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quae etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare praesumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patriae inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coëgit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudeis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatus eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quae à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriae frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudeis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodia, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptij, inter alterutros praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendos? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestiae huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib; malis moribus Aegyptiorum,

De Cleopatra vidua Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatrae maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Aegyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudeorū & ciuium Alexandrinorum in religione,

Seditionis Alexandriae causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandriae causam extitisse.

& an-

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum
 est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportu-
 ne ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc privilegium ad o-
 mnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptijs neque Regum quisquam videtur
 ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
 xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodi-
 re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
 statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
 indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
 manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
 honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
 gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et
 alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum
 et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil si-
 bi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt.
 Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem prabere
 videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
 tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus uti-
 lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
 tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
 colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
 manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
 lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebra-
 mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
 lis imperatoribus hunc honorum praeipuum pariter exhibemus, quem homi-
 num nulli persoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
 Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
 ei huiusmodi fomitem prabuere, id est, Posidonium et Apollonium Moloni:
 quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
 mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
 gruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
 tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
 sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
 collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
 mat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
 illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
 primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos
 fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterior asinus furonibus
 et hircis et alijs, qui sunt apud eos Dij. Deinde quomodo non intellexit, operi-
 bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur ijs-
 dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
 etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
 sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
 huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
 alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
 sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
 suos

Romanorum erga
Iudeos magnani-
mitas.

Iudei prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudeos conficti reie-
ctio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transgressum foedera Iudeorum, & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia provenire. Alteram vero fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui presumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quam sacerdotibus scelestia verba consingere. Isti vero magis studere defendere sacrilegium Regem, quam iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quae in futuris essent, mentiti sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum vero mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem prabaturi: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quae esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraisse necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret provinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse latitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem a ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductum ad quandam sylvam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragedia plenissima est, sed etiam cru-

Asini apud Iudeos aliosque sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.

Iudeos quotannis hominem Gracum immolare debere.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacis superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facilimū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximē aduersus Aegyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudaei colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere vero cōtra Iudeorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorem itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verō porticum cūcti Iudaei ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudeorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verō soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verō est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quādam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quae omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus vlla epulatio administratur. Hac enim quae praedicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quā quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à precedentib. clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quae ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, prater illa quae ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem pratermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudeorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea si quidem mala ineffabilia, quae praedicta sunt, nobis detrahere tentauere. Rursumq; tanquam pyssi-

Templi ac porticus
descriptio.

Quae in templo posita
fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum singulae
plus quā quinq; millia hominum
habent.

mus deridet, adiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacijs oneratum. Loca namque, quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procule est a Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam uidere scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deaurata, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput estimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem calis et terrae et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maximè Graecis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurālo congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et amulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoeniciae ciuitas, & non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulsio.

Apion Iudaeis seruitutem exprobrat.

rum magnanimitati valeat obistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè præsidere, & nō rursus alijs facta mutatione servire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dii, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenuerunt: qui scilicet unam diem ex aua totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis usi sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes urbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vita sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Ægyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum uniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuea sacrificemus, & nō vescamur carnib; suillis: sed & circumcisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalium peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib; uniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia cōsuea sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolae, sacerdotes sine dubio fateretur. Hec enim duo dicunt sibi ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinere carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractationes componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpae iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde recte mihi videtur Apion, propter patriam suae leges poenas dedisse blasphemiae. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vitae fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Colon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuiuium uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positae habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis impropere: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostrae queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitae utile repperisse. Hae autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute prestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinere;

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudaeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute praestant.

Moses quoslibet legisatores antiquitate præcedit.

Nōquā, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legisatorem, quoslibet qui memorantur legisatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq̃, & instructionem totius legis vitæ constringens, eis suasit hanc libenter excipere, & firmissimè inclyta scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq̃ deuincere: & filios ac uxores, prædamq̃ bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogauit & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis indicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriatur fuisse Minoem & postea legisatores alios. Namq̃ quidā eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchiæ, alij verò populum potestatem Reipublicæ commiserunt. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium vni-

uersa

uersis hominibus existentem: & quaecumq; contingit eos in angustijs supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quae gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingentum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Graecorum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi praebeante principia, nunc dicere praefero: quòd autem hac optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam praecipuo veritatem dogmatis proferre timere. Noster verò legislator opera praebeis consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, uniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinae & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctus est, alter verò exercitatione morum: quae cum ita sint, alij quidem leges sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedaemonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Graeci, quae quidem oportet agi praecipiebant suis legibus: assuescere verò ad hac operibus, minime valere. Noster autem legislator hac ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum escaearum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere, & qui sumendi sunt, vel quae diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel saepius: sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari praecepit uniuersos, eamq; perfecte condiscere, quod scilicet omnes leges reliquissse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges uiuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostrorum verò quemlibet si quis leges interroget, facilius quam nomen suum recitat. Uniuersas quidem mox à primo sensu eas discunt, in animo

Quid Graecorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius disciplinae & moralis institutionis modi.

Mosis uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congregari praecipit.

velut

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Providen-
tia diuina.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vite differentia ulla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illam cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vite studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuina pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentiones nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancitæ noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reservare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut qua poterit esse melior atque iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competentèr iniungit? quos utique non diuitijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuina placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus auium. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est:

cunctaq;

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cælum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei.
 tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper precedit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiæ veteris testamenti.
 hac enim non placent Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipuè sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suæ vitæ praponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cū- Purificationis in sacrificijs.
 bili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs.
 cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nuptæ, aut filios nu- Pœna vim inferentis virgini.
 trienti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est: Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauare. Hoc enim partem animæ pollueri iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corporum.
 purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. fuisseq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyy

funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio præceptorum legis.

Præmium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vite putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes quæ sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime fæminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hæc interdixit occidi: sed neque parentes denique præcipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quæ ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitio sine excusatione defigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate quæ sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem vniuersi faciunt, præmiū tribuitur non aurū, non argentū, neq; corona lapillis distincta: sed unusquisq; testē habens conscientiam suam, valde proficit, legilatore prophetante,

& Deo

Et Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: Et licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sapenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin Et si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historijs aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proxime de Repub. Et legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam Et honestate vite praecedens, Et virtute sermonum Et persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuo penè illuditur, caullisq; comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter Et facile reperiat, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, Et multa licentia composita atque conscripta: maxime vero legislationem Lycurgi mirantur, Et Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si vero Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. Et super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte visi sunt custodisse leges: cum vero circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias Et labores nobis quam Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, Et corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes Et cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, Et pati quatenus praeualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne Et apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, Et multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praeualentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud Iudaeos.

Plato mirabilis apud Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim quæ leuia videntur nostris studijs alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem: & ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs vtentes, & hostes ab inuasionem fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter hac legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophista, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim

Moses Iudeis eos qui apud alios putantur Dij, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.

Deorum apud gentiles ingens numerus.

Fabula de Ioue & Pallade.

Iuppiter.

mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque riderentque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, apertè nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum utique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissus. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipuè legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inseruere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiuitatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iuste accusatione digna conquerruntur, qui sapientie virtute præcellunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbato esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus contententem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si intemperantia permixtionis vterentur: quomodo non erit incongruum amores & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impragnatasq; mulieres, disruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hac, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali scditate vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum nequior atq; Rex valuisse impetum

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hæc componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere presumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suaserunt. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quæ igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuerunt, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hac omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Græcos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maximè putātur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dijs florescentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clām introducti, religione potiūtur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem ædificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem Melon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Græco philosophati sunt, neq; prædictorum aliquid latuit, neque frigida allegorie causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; ullum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipuè suis ciuibus imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Melon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus præoccupati: neq; communicari patimur eis, qui alia vitæ consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius sauitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmo-

Iniquitatis atq; deli-
cti circa Deū causa.

Pictores & plasta
Deorum multitudi-
nis autores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse susci-
piendum statuit.

Lacedæmonij pere-
grinos expellunt.

Mos Atheniensium. *nijs amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, inuicibiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicuta poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patria legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eos quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululū differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniā videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro ea causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam unanimitatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concrematis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, uxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit prapotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritiæ causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuetè sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruam, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, &*

quantas

quantas ab initio praeberint plurimi legesatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus uero Iudeorum, neq; si procul abeat extra provinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin uero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis uerissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum aetatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges, & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius praeberunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patriae conseruabant: ipsius autem Philosophia tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; uita communio- nem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem amulantur: neq; est ciuitas Graecorum ulla usquam aut Barbarorum, nec ulla gens ad quam septimana, in qua uocamus, consuetudo minime peruenerit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiā ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordia, qua nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdurationem necessitatu habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita ualuit obligare: & quemadmodum Deus in uniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisq; enim, si suam regionem domumq; conspiciat, his quae dicuntur a me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontanea malitia reprehendere. aut enim uolunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atq; credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi uirtutem legum, at certe ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. nostra certissimam feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neq; aliorum uituperare iura, neq; nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam ueritatem impudentissime contendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, complisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quam calumniatores affirmant, esse antiquissimum: & multos ueterum in conscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Aegyptum uenerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod uoluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum instituta.

Legis apud Iudeos exacta obseruatio.

Iudeorum leges antiquissimae.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

Breuis repetitio sa-
perius dictorum.

Alij

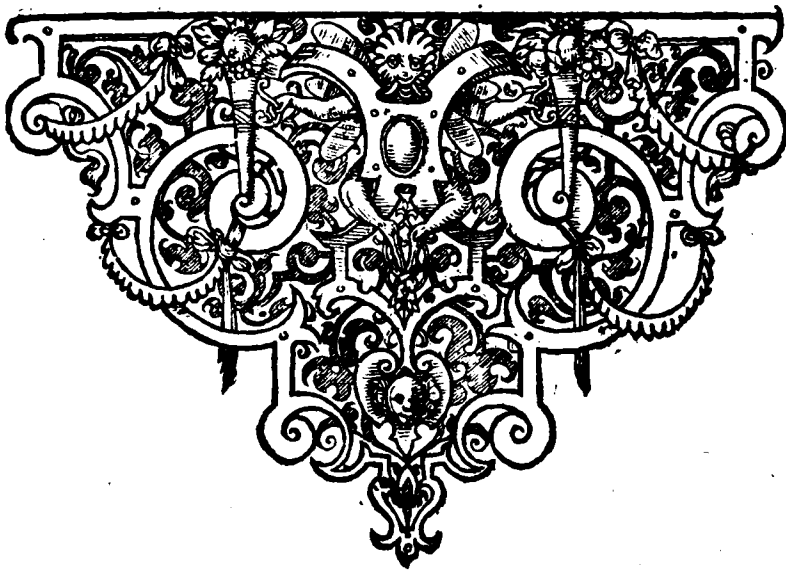
Intentio legum Iu-
daicarum.

Origo legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparuerunt, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatis inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abijcientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper inuitabiles, verbis nequaquam circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum, nos quàm alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustus, quàm legibus obedire? quid utilius, quàm inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hec igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his precipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceffant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	220.
Aaronis virga germinas.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nonem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitas mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur atatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisauus.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerre.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in pralio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam querit.	248.
Abia ad Hebraeos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi pœnitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elie prediſtionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desciscerent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abenerus à Dauide comiter exceptus, amicum dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damasum Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaze impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaze mors.	279.
Abesalomus vindictæ opportunitatem expectat. ibi.	ibid.	Achar quadam ex prada contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelechi prodicionis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis saluatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem transiit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam remouetur Hierosolyma.	200.	Achitophel, suo consilio exploso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acme litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abigæa Nabalis uxor muneribus Dauidem placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

Bbbbbb

Adadus

I N D E X.

- Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide pralio vincitur.* 193.
- Adamus iram Dei deprecatur.* 5.
- Adami & Eva lapsus.* 5.
- Adami pena.* 6.
- Adami aetas 930. anni* 8.
- Adamum Deus alloquitur.* 5.
- Aderus Solomoni insensus.* 236.
- Aderus in Aegyptum profugit.* ibid.
- Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reverti permittat, orat.* ibid.
- Aderus in Idumaeam revertitur, inde in Syriam se confert.* ibid.
- Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi qui dem possunt.* 868.
- Ad Alexandrum sex millia hominum conflunt.* 391.
- Ad Lothum angeli diuertunt.* 19.
- Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.* 892.
- Ad Deum respicientibus eiq; vim fidentibus pietatis fructus integer manet.* 570.
- Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.* 543.
- Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.* 867.
- Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.* 157.
- Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem fœdus faciunt.* 572.
- Adiutores Solomonis in templo exadificando.* 214.
- Adonias cum Abisace coniugium expetit.* 219.
- Adonias interficitur.* 220.
- Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornu confugit.* 216.
- Adonias affectat regnum.* 214.
- Adulterij leges & Zetortypia.* 83.
- Adultera accusatio contra Iosephum.* 38.
- Agar Saram contemnit.* 19.
- Agatharchidis de Iudeis testimonium.* 886.
- Agrippa ad Flaccum Syria Praesidem se confert.* 528.
- Agrippa quā Herodes Iudeis magis fauet.* 564.
- Agrippa per Marsyam à Proto pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.* 528.
- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.* 559.
- Agrippa Hierosolymis Hecatombem immolat.* 463.
- Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudeorum causas cognoscat, precibus obtinet.* 576.
- Agrippa senatui suam sententiam exponit.* 559.
- Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit.* 537.
- Agrippa à Lesbo digressus.* 466.
- Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.* 529.
- Agrippa Iudeis adium tributum remittit.* 563.
- Agrippa Agrippa filius.* 566.
- Agrippa Marso Syria Praesidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.* 565.
- Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prädixerat, quinto die moritur.* 567.
- Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.* 566.
- Agrippa domum praeterea exstruit unde cunctaque circa templum fierent contemplari poterat: Iudei altiore parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppea precibus illum illam impetrant.* 579.
- Agrippa Tiberiade habitat.* 528.
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Caesarem peruenit.* 529.
- Agrippa ad audiendum Eurychum instat, quo facto propter verba quadam ei vincula sunt insecta.* 530.
- Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa Iudeorum immunitatem confirmat.* 466.
- Agrippa Berytiam civitatem eximij ornamentis honorat.* 565.
- Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.* 464.
- Agrippa in Asiam missus.* 456.
- Agrippa sex menses in custodia seruatus.* 532.
- Agrippa in suum regnum nauigat.* 534.
- Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus.* 527.
- Agrippa Hierosolymorum muros permunit.* 564.
- Agrippa ditio ampliat.* 577.
- Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tradit.* 461.
- Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prädicit,* 531.
- Agrippa liberi superstites.* 566.
- Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.* 463.
- Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.* 534.
- Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.* 577.
- Agrippium.* 650.
- Aggeus & Zacharias propheta.* 314.
- Ain expugnata atque combusta.* 119.
- Albinus Iudaea procurator.* 580.
- Alcimus siue Iacimus pontifex.* 359.
- Alcimus pontifex cum perfugio Iudae apud Demetrium accusat.* 359.
- Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudae partium occidit.* 360.
- Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.* 360.
- Alcimus Pontifex mortuus.* 361.
- Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, uaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudae libertatem concedit.* 336.
- Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.* 626.
- Alexander & Aristobulus crebro matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.* 655.
- Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prädicit.* 656.
- Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorum conspectu uxores & liberos trucidari iubet.* 392.
- Alexa. Thracida cognome apud Iudaeos inuenit.* 392.
- Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.* 657.
- Alexander Ptolemaeo, ut Zoilum tolleretur persuadet.* 358.
- Alexander.* 897.
- Alexander quartano febris recursu fatigatur.* 622.
- Alexander suo & fratris nomine parentis accusationem diluit.* 469.
- Alexander Hierosolyma obsidere volens, pontifici obuiam euntem honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.* 330.
- Alexan-

I N D E X.

Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductitios milites amittit. 391.
Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
tem accusatorē ad misericordiam commouēt. 460.
Alexander à Iudæis bello petitus, potentissimos eorum
in Bethonia oppugnat. 392.
Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostē
dit. 394.
Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudæos ire
rum reducit. 628.
Alexander Polyhistor. 24.
Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō
uicia illecti, apud Herodem traducuntur. 466.
Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri
pturam parenti structas insidias fatetur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemæus, & alij regis fidelissi
mi participes essent. 479.
Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudæo
rum interfecit. 620.
Alexander ad Præfectum arcis Alexandrij, ut se re
ciperet, scribit. 484.
Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de
creuit, fatetur. 484.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit. 620.
Alexander 10000. peditum & 1500. equitum congre
gat. 626.
Alexander Ionathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo. 367.
Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.
405.
Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve
niens, Ptolemaidem occupat. 366.
Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam
ducit. 370.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint. 489.
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat. 388.
Alexander in conflictu cū Antiocho Grypho casus. 383.
Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho
nore habet. 388.
Alexander à Gabinio victus. 405.
Alexander dona Ionathæ mittit. 371.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex. 328.
Alexander cum hostibus prælio decertat, & sex millia
militum amittit. 626.
Alexander ab armis requiescit. 621.
Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in A
lexandrium sepeliuntur. 488.
Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit. 620.
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in
fert, illudq; captum funditus eruit. 620.
Alexander Lysimachus Alabarcha. 561.
Alexandri & Aristobuli impatiensia. 475.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades. 572.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria. 368.
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma
ximamq; partem trucidat. 621.
Alexandri familia magnum infortuniū incurrit. 396.
Alexandri morbus. 393.
Alexandri mors. 394.
Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat. 478.
Alexandrum filium Herodes times. 656

Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con
stituit, qui è vestigio crudeliter agit. 620.
Alexandra Phariseus ultro parat. 622.
Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin
cipatum obtinet. 622.
Alexandra Herodi suspecta obseruatur. 435.
Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve
ro Herodi patefiunt. 436.
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit. 425.
Alexandra Iudæis castellorum custodiam credit. 395.
Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote
statem redigere conatur. 449.
Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat
ab Antonio scribit. 434.
Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal
cho tutelam peteret, monet. 444.
Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit. 623.
Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera
bilem interitum, indicat. 437.
Alexandra interfecta. 450.
Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta,
capit. 622.
Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere. 449.
Alexandrium & alia castella diruta. 404.
Alexandri mater. 404.
Alexandria pars ora maritima. 897.
Alani mediam terram pradandi causa peruadūt. 861.
Allus Casaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā. 529.
Altare & vasa ad illud pertinentia. 227.
Altare areum. 228.
Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 225.
Amalecita Davidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re
gium affert. 184.
Amalecita mouent in Israelitas. 66.
Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 162.
Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra
dam abegerunt. 181.
Amalecitas interuentione delendos pradiçtio. 68.
Amalecitas plectendos. 112.
Amalecitas fundunt fugantq; Israelita. 67.
Aman ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur. 321.
Aman odio & consilijs eius in Iudæos in conuincio pa
refactis, suspenditur. 325.
Amor multitudinis erga Iosephum. 603.
Amos rex Iudæ impius. 287.
Ammanitarum spolia. 258.
Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit. 199.
Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet. ibid.
Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox
exosam & fastiditam extrudit. ibid.
Amnon Davidis filius, Thamarum Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit. 199.
Amanis facultates Mardochoo dantur. 326.
Amonius & Casar cum Herode in Capitolium ascen
dunt. 423.
Amanis in Mardochoo odium. 324.
Ammanita, exterorum societate mercede impetrata
in Davidem copias parant. 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipfos inuicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudaea praefes.</i>	526.
<i>Amplitudo Iudaea.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Ampliatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Mosis parens Deum orat pro Hebraeis.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus trahit.</i>	636.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraorum terra situs.</i>	97.	<i>Antigonus Massadam obtinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, si ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicetur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per insidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hierosolyma diruta & templum spoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hierosolymorum Regis in Ioam Israelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano in regnum restitueretur, auriculas amputas.</i>	422.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex stirpe Regia progenitus, sed semi Iudaeus sit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	398	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus securi obrungatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit.</i>	574.	<i>Antigonus Aristobuli filius ad Caesarem, Pompeij studiosos de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam missi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falso accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios summi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazar pontificis locum surrogatus.</i>	519.	<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaeus Mennaeus adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta conubialia mentur flectit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi instinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaorum potentiores in Aristobulum concitat.</i>	398.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem sibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, quæ Palæstinorum Ducibus reprobat.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflamat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Casari ex Syria milites conscribit.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Mithridati in capiendis Pelusio operam navat.</i>	407.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudaea procurator declaratus.</i>	409.
<i>Anni ætatis & regiminis, item virtutes & diuinitas Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Annibae supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi.</i>	568.	<i>Antipater praesens calumnijs & absens per litteras Herodis in filios exacerbat.</i>	468.a
<i>Anilaus ob uxoris Idololatriam à Iudæis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer lugeat.</i>	667.
<i>Anilaus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum facit, eumq; noctu opprimit, & captum secum abducit.</i>	542.	<i>Antipater Casarea omnibus inuisus.</i>	ibid.
<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat eiusq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anilaus à Mithridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea novarum rerum cupidus cõpescit.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad supplicium deposcunt, qui oppressus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipater dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vincita.</i>	866.	<i>Antipater Phasaelo Hierosolymorum, Herodi Galilee regimem committit.</i>	418.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antiphatum culpam confert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

I N D E X.

*Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum red-
centem adiuvat.* 405.
*Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor
declaratur.* 653.
*Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad
Pompeium.* 400.
*Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum
perniciem simulat, ingentem pecunia summam e-
rogat.* 666.
*Antipater Hyrcani pecunij Romanos sibi deuinctos,
Iudaos vero inuisos reddit.* 411.
*Antipater in demerendis paternis amicis nullis sum-
ptibus parcat.* 490.
Antipater ab Herode accusatus. 497.
*Antipater Herodem fratribus magis infensum red-
dit.* 467.
*Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent
admonet.* 630.
Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit.
626.
*Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium ve-
nenum patri paratum habere exponit.* 495.
*Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris
custode de missione agit, quod dum Herodes audit,
sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello co-
di iubet.* 504.
*Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit,
& ad Aretam Arabia regem peruenit.* 623.
*Antipater innocentiam suam precibus ad Deum te-
statam facere conatur.* 500.
*Antipater multa praeclara facinora committit, & ad
subeunda pro Caesare pericula sese offert.* 629.
Antipater cum patre res Iudaorum ministrat. 490.
*Antipater fratribus sublatis populo & militibus in-
uisus.* 490.
Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.
470.
*Antipater veste proiecta multitudinem vulnorum
demonstrat.* 629.
Antipater parentis accusationem diluit. 498.
*Antipater Salomes filius apud Augustum Caesarem
Archelaum accusat.* 508.
Antipater parentis ultimum diem optat. 490.
Antipater patria muros reparat. 630.
Antipater à cunctis accusatur. 499.
Antipater amitam fallere non potest. 491.
Antipater in carcerem coniectus. 500.
Antipater domum reuersus à nemine excipitur. 497.
Antipater Roma illustris factus. 468.
*Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam
nauigat.* 507.
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina. 628.
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.
654.
*Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insi-
dia.* 666.
Antipatri uxor & filij. 497.
Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.
475.
*Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei ac-
cusant.* 411.
*Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immu-
nitatem donat.* 629.
Antipatrum Herodes ad Caesarem mittit. 494.

Antipatris extructa. 472.
Antipatris. 650.
*Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyranni-
de falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio impos-
sito.* 349.
Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudaos vexat. 341.
*Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi,
quam cum Romanis pugnare decreuit.* 861.
Antiochus in Iudaeam irrumperere parat. 352.
Antiochus capitur. 861.
Antiochus cum Caesare reconciliatur. 861.
Antiochus cum Iuda faedus facit. 358.
*Antiochus murum quo templum septum erat, solo a-
quat.* 359.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 852.
*Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab
obsidione discedit.* 618.
*Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo ca-
ditur & fugatur.* 384.
Antiochus Rex Damascenorum. 393.
Antiochus Seleucum fugat. 391.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.
861.
*Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidio
ne cingit.* 380.
Antiochus regno à fratre exiit. 393.
Antiochus Gryphus occisus. 390.
*Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudaorum
honorificam mentionem facit.* 342.
*Antiochus & Ptolemaeus amicitiam & faedus faci-
unt.* 342.
Antiochus cur templi depredationem fecerit. 900.
*Antiochus Philippum regni gubernatorem constitu-
it, eiq. Antiochum filium tradit.* 357.
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliat.
348.
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.
382.
*Antiochus squalidis fatoribus confectus exspi-
rat.* 934.
*Antiochus Lysiae rerum administrationem: prouin-
cias & filium committens in Persidem profiscisci-
tur.* 352.
Antiochus contra Iudaos in furorem uertitur. 921.
*Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi re-
gno aduentaret è Perside, obsidione soluta illi oc-
currit.* 358.
*Antiochus Scenopogia gratia septem dierum induci-
as Iudaeis concedit.* 382.
*Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum
matre Antiochiam adduci praecipit.* 924.
*Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum nu-
mero congregat.* 933.
*Antiochus Iudaeus seditiosus magna calamitatis in
Antiochia autor.* 851.
Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit. 852.
*Antiochus Eupator cum copijs in Iudaeam profiscisci-
tur.* 357.
*Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum con-
trahit, & moritur.* 356.
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 348.
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 381.
Antiochus Epiphanes Rex Syria. 348.
Antiochus Diana templum spoliare uolens, Elymai-

I N D E X.

<i>da monet, & turpiter inde se Babylonem recipit.</i>		<i>Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur.</i>	371.
356.		<i>Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolyma venit.</i>	920.
<i>Antiochus Selenci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur.</i>	391.	<i>Apostata à Matthia transfigitur.</i>	350.
<i>Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit.</i>	618.	<i>Apostata à religione Iudaica.</i>	348.
<i>Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur.</i>	616.	<i>Apostasia sacerdotum.</i>	329.
<i>Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, praesidiumq; ibi relinquit.</i>	616.	<i>Apfanes per septennium Iudex.</i>	138.
<i>Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudam irrumpit, ac Hierosolyma deuincit.</i>	616.	<i>Apud Gracos nulla conscriptio poemate Homeri uetustior.</i>	874.
<i>Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor.</i>	614.	<i>Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminose racem effluunt.</i>	503.
<i>Antiochus mores Iudaicos abrogat.</i>	615.	<i>Aquarum calidarum fontes.</i>	858.
<i>Antiochus rex Comagena.</i>	561.	<i>Aquarum in Hebraorum exercitu penuria.</i>	260.
<i>Antiochi Magni in honorem templi edictum.</i>	342.	<i>Aquilo auertens flammam in Romanos abigit.</i>	fol. 865.
<i>Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola.</i>	343.	<i>Aquilo Caio extremum ictum inflixit, Chareas uero facinoris autor discendus.</i>	551.
<i>Antiochi ad Eleazarum exhortatio.</i>	921.	<i>Aquila aurea super maiorem templi portam.</i>	fol. 501.
<i>Antiochi mors & fames exercitui immissa.</i>	393.	<i>Aquilam auream detractam iuuenes securibus concidunt.</i>	501.
<i>Antiochi & Iuda pugna.</i>	358.	<i>Ara suffumigatoria.</i>	74.
<i>Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Casare accusat.</i>	860.	<i>Arabs Scauro reconciliatur.</i>	626.
<i>Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet.</i>	621.	<i>Arabes ardescite siti ultro se Iudaeis tradunt.</i>	fol. 647.
<i>Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita.</i>	572.	<i>Arabes ab Herode deuicti.</i>	443.
<i>Antiquitatum Iudaicarum Epilogus.</i>	584.	<i>Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt.</i>	fol. 645.
<i>Antiquitatum historia quinq; millium annorum.</i>	873.	<i>Arabes Casare irato Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere volunt.</i>	482.
<i>Antonius Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat.</i>	634.	<i>Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt.</i>	fol. 443.
<i>Antonius in Tyro commoratur.</i>	634.	<i>Arabes & Trachonitis scientes Herodi Casarem iratum, illi insultant.</i>	482.
<i>Antonius Antigoni ad Triumphum seruire uolens, propter Iudaeos seditiosos securi eum percussit.</i>	433.	<i>Arabes in praelium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt.</i>	441.
<i>Antonius captiuos trucidat.</i>	634.	<i>Arabes in fugam uersi.</i>	449.
<i>Antonius multis donis ab Herode affectus.</i>	433.	<i>Arabum circiter septem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam sese dedunt.</i>	443.
<i>Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit.</i>	419.	<i>Arabum contra Ioramum expeditio.</i>	266.
<i>Antonius Hyrcano de Cassij & Bruti rebus & morte scribit.</i>	417.	<i>Arabi belli causa.</i>	480.
<i>Antonius Herodis virtutem miratur.</i>	641.	<i>Arbores frugiferae non excindenda.</i>	112.
<i>Antonius Cleopatra maritus.</i>	899.	<i>Arborum de rege deligendo consilium.</i>	195.
<i>Antonius & Cleopatra extincti.</i>	447.	<i>Arca Noe.</i>	9.
<i>Antonius Armenia regno potitur.</i>	440.	<i>Arca sacra à Palaestinis in fanum Dei sui Dagoni deferitur.</i>	147.
<i>Antonia in magno apud Tiberium honore habita.</i>	530.	<i>Arca in Cariathiarim transfertur.</i>	149.
<i>Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res suas saluas esse scribit.</i>	438.	<i>Arca Dei in templum transportatur.</i>	228.
<i>Antonia turris.</i>	460.	<i>Arca sacra Bethsama peruenit.</i>	149.
<i>Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychnus rogat.</i>	530.	<i>Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur.</i>	191.
<i>Antei.</i>	551.	<i>Arcyon medicus quosdam dimittit.</i>	554.
<i>Apion contumeliosam Iudaorum insectationem, quam si mercedem Alexandrinis reddere uoluisse uideretur.</i>	897.	<i>Architecti templi extruendi.</i>	213.
<i>Apion ueram patriam & genus suum abiurat.</i>	897.	<i>Archelaus Herodi sese excusat.</i>	485.
<i>Apion de Mose & gente Iudaica.</i>	895.	<i>Archelaus fratrum liberos odit.</i>	491.
<i>Apion Iudaeis seruitutem exprobat.</i>	903.	<i>Archelaus Herodem generum benignissime suscipit.</i>	653.
<i>Apion seipsum laudat & magnificat.</i>	904.	<i>Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit.</i>	658.
<i>Apionis de Mose & templo Iudaico mendacium arguitur.</i>	895.	<i>Archelaus rex Cappadociae in Iudam ad Alexandrum generum uenit.</i>	657.
<i>Apologia Hyrcani apud Regem accusati.</i>	346.		Archelaus
<i>Apollo dotus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit.</i>	390.		

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-*
rant. *ibid.*
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-*
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Cesare in Imperio cōstabilitus esset, cu-*
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue*
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-*
nixuri eum comitantur. 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-*
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini præbet. 505.*
- Archelaus & Iudæorum legati coram Cesare compa-*
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-*
santur. 496.
- Archelaus condita. 516.*
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum. 505.*
- Archelaum accusatum Cæsar pecunia multat, eumq;*
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Cæsar ethnarcham constituit, regniq; di-*
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat. 508.*
- Ardens studium in reparandis manibus. 319.*
- Ardentes faces in murum iaculantur. 865.*
- Aretas ad Arabum regem legatus. 486.*
- Aretas rex Cælesyria. 393.*
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,*
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazæ auxilij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-*
dit. 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-*
tram peruenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit*
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-*
mo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-*
nire conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in prælio vincitur. 405.*
- Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam re-*
mittitur. 405.
- Aristobulus Ituræa habitantes circumcisionem cate-*
rosq; Iudaicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-*
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-*
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat. 396.*
- Aristobulus Herodis regis Chalcididis filius. 577.*
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-*
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecla Phariseorum tyrannidem*
accusant. 394.
- Aristobulus bello congredi cum Pompeio cogitat. 624.*
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt. 398.*
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur. 407.*
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-*
mittit, ceteros in vincula conijcit, & matrem fa-
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit. 624.*
- Aristobulus Damascum contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interfecit. 386.*
- Aristobulus Hyrcani filius post captiuitatem Babylo-*
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit. 401.*
- Aristobulus castella à Pompeio tradit. 402.*
- Aristobulus cum familia Romam uetus. 626.*
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.*
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem uinctos custodia tra-*
dit. 618.
- Aristobulus matrem uinctam fame necat. 619.*
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat. 623.*
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-*
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-*
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet. 484.*
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.*
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat. 627.*
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-*
gnus apud Petronium Iudæorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum*
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit. 624.*
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si eum armis*
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur. 620.*
- Aristobuli coram Pompeio apologia. 401.*
- Aristobuli coniunx uersuta, Antigonom dolo truci-*
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi. 405.*
- Aristobuli necem cuncti deflent, præcipue verò Ale-*
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus. 398.*
- Aristobuli fratricida pœna. 387.*
- Aristobuli apud matrem deprecatio. 622.*
- Aristobulo fratricidij pœnitundine morbus ingraue-*
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur. 438.*
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat. 399.*
- Aristobulum Pompeius descendere prouocat. 624.*
- Aristobulum captiuum Cæsar vinculis soluit. fol.*
628.
- Aristocratia optimum regimen. 106.*

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudaorum genus antiquius Græcorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	848.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	879.
<i>Artabanus Tiberio filium Darii obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	880.
<i>Artabanus à Dahiis & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudæis prælio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudaorum libertate ab Aristæ impetrata edictum.</i>	334.
<i>Artabanus ad Asinaum & Anileum propter audaciam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegypti bestias natura repugnantes colunt.</i>	899.
<i>Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	16.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopia rex honorifice suscepit.</i>	889.
<i>Asanus Rex Iudæ.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinent.</i>	905.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit.</i>	62.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	888.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	53.
<i>Asael Ioabi frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebræos invidia.</i>	50.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum civitatibus multum afflicti.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	545.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdenses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Ætas Sara 127 anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improviso oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	245.
<i>Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit, fugatq;.</i>	540.		
<i>Asinius.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.</i>	901.		
<i>Assamonai Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Ascalonitæ & Scythopolitæ ob tributum non solum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Astus serpentis.</i>	5.		
<i>Astus.</i>	232.		
<i>Assyriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vastem ad conuiuium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit.</i>	440.		
<i>Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli.</i>	456.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	931.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Casari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio.</i>	245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>B.</i>	
		<i>Baasar radix quomodo euellenda.</i>	858.
		<i>Baalitarum mactatio.</i>	269.
		<i>Baba liberi à Costobaro seruati.</i>	450.
		<i>Baba liberi alijs, accusati ab Herode interfecti.</i>	451.
		<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	303.
		<i>Babylon à Semiramide non edificata.</i>	882.
		<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi.</i>	883.
		<i>Babylonica captiuitas post septuaginta annos finit.</i>	307.
		<i>Babyloniæ rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessit.</i>	813.
		<i>Babyloniæ regis ad Ezechiæ legatio.</i>	216.
		<i>Bacchides aciem instruit, & cum Iudæ signa confert.</i>	362.
		<i>Bacchides cum 22000. militum Iudæ occurrit.</i>	361.
		<i>Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duomilia militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugas dum Ionatha potestas ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit.</i>	365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat.</i>	365.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet.</i>	360.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iudæ fautores interficit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interficit.</i>	259.
		<i>Bacchidis in Iudæos crudelitas.</i>	616.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcimum commendat, & Iudæam interneccione delet, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit.</i>	361.

I N D E X.

Ccccccc **Cains**

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioui comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsua conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caii stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caii passim insidia strueta.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaeorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaeorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaeorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaeorum regionem totam Iosua denastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaeorum decem millia trucidantur, & Adonibezee capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.</i>	559.
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	576.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collatae, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adiungit.</i>	559.
<i>Callistus, Caii libertus, Claudio à Caio se ut ipsum ueneno tolleret iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere iungit, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consulant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyssaniditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambyxis rescriptum, in quo Iudaos ab adificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippa iunioris regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius renuenti obtruditur Casarea dignitas.</i>	557.
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perferitur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudaos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaei edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatris dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ulciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaryia ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Caesarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Brusi dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidua Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudae. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zacharia regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 43. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudaos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudae.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarenses Herodem accusant, qui seipsum ingulans.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertit liberam potestatem permittit.</i>	416.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	441.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	433.
		<i>Cesar à Syria profiscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegyptum potitur.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspicione immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Cesar ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sanitia.</i>	644.
<i>Cesar Herodi dimidium redditum à Cyprijs metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Cesar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Cesar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Cesar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis ditio- nem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Cesar Archelaum regno dignum pronuntiat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Cesar & Agrippa Herodis Magnanimitatem cele- brant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Cesar Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Casaris ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	403.
<i>Casari & Iulia Casaris uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praeidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris ansea dicta, ab Herode con- dita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludi.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudaeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaeorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam in- terficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas à consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciues in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas ty- ranni per dementiam deseruerant, insuperabi- les.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuium contra Iudaeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuiibus direpta bona restituntur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudaeis redditum in patriâ urbis ac templi adifi- cationem permittit.</i>	307.
<i>Charemon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudaeorum gente testimoni- um.</i>	884.	<i>Cyri ad Syriae Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquiae seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudaeis eorumq. templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces prae- positi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum à Iusto. Iosepho obiectorum depulso.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Cella in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna duae excitatae.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna duae ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syriae.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat,</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis à vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda à Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Conflictus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudaeorum religione & vita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel tum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contra furtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Moſen & Israelitas propter lepram profugiſſe ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Danieli rex dona promiſſa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legiſlatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis ſomnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati ſtatuum adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina prouidentia ſeruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuinium Iudeorum apud Ptolemaum, & eorundem ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis viſio de ariete & hirco, per quos Medorum & Perſarum Regnum prefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduerſus Moſen conatur.</i>	90.	<i>Danielis & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina inſtitutio & profectus.</i>	298.
<i>Cora factionem ducenti quinquaginta viri ſequuntur.</i>	90.	<i>Danieli ſomnium cuiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Coreum cum 230. uiris ignis abſumit.</i>	93.	<i>Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllao, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius ſe ſacra uafa Hieroſolyma remiſſurum uouet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hyſtaſpis filius rex Perſarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus uoti, templi reſtaurationem mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis ſcriptum & mandatum de libertate, poſſeſſionibus, templo & ſacrificijs Iudeorum. fol.</i>	311.
<i>Coſtobarus, Lyſimachus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria præfectos epiſtola.</i>	315.
<i>Coſtobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen ſororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Coſtobarus interceſſione ſeruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram abſorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppellectili reſerta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaſtinorum incurſiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propoſitis peſtem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudaeos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumque omnes redditus Hieroſolyma reſerre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt. fol.</i>	442.	<i>Dauid in ſiti crebro expetiſſam aquam bibere recuſat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudaei animalia conſueſta ſacrificent, nec carnibus ſuillis veſcantur.</i>	904.	<i>Dauid Hieroſolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Hiſtoriographi Iudaeorum mentionem omiſerint.</i>	887.	<i>Dauid alſioſus factus Abiſate cum recaleſcit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro ſacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga ſibi conſulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro ſuis.</i>	250.	<i>Dauid à propoſito Nabalum euertendi deſiſſit. fol.</i>	177.
<i>Chuiſis victoria nuncijs ad Dauidem miſſus ab Achima anteuerſitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectiſſimo milite contra Ammanitarum mittit.</i>	195.
<i>Chuiſi conſilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Abſalomi conatibus certior factus, cum ſuis Iordanem tranſit.</i>	204.
<i>Chuiſim ſimulatè offert Abſalomo ſtadium ac fidem ſuam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiſcitur.</i>	176.
<i>Cuſtos carceris amice agit cum Ioeſpho.</i>	39.	<i>Dauid Syria ſubingata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaeorum amicos, rebus tantum ſecundis ſe profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita diſcrimen uocatus ab Abiſao liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indigniſſimè, eamque vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem ſpoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigeam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samſone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saulo innocentiam ſuam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damaſceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damaſceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chanaanais preſſa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe conſert.* 178.
- David Saritas & Amalecitas incuſſionibus infeſtat, de manubijs munera Regi mittit, eiꝫ meridionalē Iudzorum regionem ſe incurſare perſuadet.* 178.
- David cum Goliath congredi cupit.* 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit; ipſamꝫ feram occidit.* 165.
- David uſum trucidat.* 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus erat, deſiſtis, funda armatus in hoſtem properat.* 165.
- David hoſtem accedens, contemnitur.* 165.
- David, Sauli & Ionatha necem deplorat.* 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplicio iubet.* ibid.
- David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tribu Rex declaratur.* 185.
- David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col laudat.* 185.
- David ſe viuentē Solomonem filium ſuum regnum auſpicari voluit.* 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur.* ibid.
- David Mahanaïm peruenit, ubi cum ſumma reuerentia ab optimatibus excipitur.* 204.
- David arcam in ades Obadami Lenita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur.* 191.
- David Semeim occidi vetat.* 203.
- David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius voluntate caſum fuiſſe Abenerum.* 188.
- David à Michol irridetur.* 192.
- David Deo templum adificare decernit.* ibid.
- David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gratias agit.* ibid.
- David in Palaſtinos mouet, eiꝫ bonam agrorum partem adimit.* ibid.
- David Sophenorum Regem vincit.* 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat.* 178.
- David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat.* 169.
- David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum expiſcari & ſignificare velit.* 169.
- David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem peruenit.* 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaſtino- rum ad Anchum ſe conſert.* 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi- mulat.* ibid.
- David ad ſpeluncam Adullamā peruenit, ubi illius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conſe- runt.* ibid.
- David ad Moabitaram Regem proficiſcens, parentes ei commendat.* ibid.
- David ad Sarim oppidum peruenit.* 172.
- David Memphiboſto veniam, & dimidia partis bono- rum Siba donatorum reſtitutionem promittit.* 208.
- David oraculo monitus fugit.* 173.
- David in Cœnam cum ſuis ſe conſert, quò & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & ſœdus cum eo reno- uat.* 174.
- David Vriam accerſit, eumꝫ ut profectus ad uxoreꝫ ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit.* 196.
- David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit.* 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum compor- tat.* 213.
- David Amaſa veniam & vniuerſarum copiarū Præ- feſturam concedit.* 207.
- David Idumaos, ut viritim tributa perſoluerent, co- git.* 194.
- David num quis ex Ionatha genere ſuperſeſſet ſcitatur.* ibid.
- David ſaſſus peccatum, à D E O veniam conſequitur.* 198.
- David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, vicem dolenter ferens, ieiunat.* 198.
- David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus ci- bum capit.* 198.
- David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quo- rum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.* 198.
- David laciniam regij pallij pracidit.* 174.
- David regi Saulo, quod ſibi in ſonti inſidias ſtruat, ex- probat.* ibid.
- David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſo- lennibus funeralibus ei parentat.* 188.
- David Vria nece audita, irasci deſcinit.* 197.
- David Bethſabe coningem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur.* 198.
- David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat.* 216.
- David Chufim ut Achitophelis conſilijs ſe opponeret, obnixè precatur.* 202.
- David Hieroſolymis excedit.* 202.
- David fugiens ſacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat.* 202.
- David Samueli Regis erga ſe animum indicat. folio 169.*
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat. folio 218.*
- David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſit conſeſſurus.* 181.
- David Aegyptio ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur.* ibid.
- David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemꝫ pradam recuperat.* ibid.
- David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pu- gna ſocijs, in prædā partem admittit.* 182.
- David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aqualem auferit.* 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu- lum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat.* ibid.
- David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage vincit.* 168.
- David Lenitas numerat, eorumꝫ officia diſtribuit.* 216.
- David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet.* 212.
- David Iebuſaos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & ciui- tatem Davidis appellat.* 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im- peratore cadit.* 196.
- David ut plurimum propitium numē experitur.* 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij eade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam per fugo.</i>	27.
<i>David Proceres & præfectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam per-mittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	502.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruce acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filiis Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis presentibus aliquid commeatus, durè respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tra-ctantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionathæ insinua-re conatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	552.
<i>Davidis filij ad patrem, Abesalomus verò ad aium cõ-fugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudæis in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392.
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traj-cit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lyssam necat.</i>	359.
<i>Davidi omnes filios ab Abesalomo casus nūciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum profiscit-tur.</i>	391.
<i>Davidi, ut prælijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum movet.</i>	366.
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici prohi-bent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomæo Lathuro Damascirex constitutus.</i>	391.
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-tur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>Davidici generis Reges, quot & quandiu regnaverint,</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem movet, præ-liosq; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lasthenem diploma, in quo Iudæis im-munitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De aduentu Vespasiani in Galilaam & obsidione Iota-pæ vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan movent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebræorum in Aegypto per annos</i>	400.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius supe-rat, Iudæi à Demetrio victore deficiunt.</i>	621.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus to-tius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vitæ finis Iudæorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora & Baracus in hostes movent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De boue cornupeta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraïs.</i>	94.
<i>De Chamii filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem ætatibus usque ad diluvium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus fru-statim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Ale-xandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem præcepta, & quomodo diuidentia.</i>	70.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	896.
<i>Decem Aegypti plage.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemæo rege templo Hieroso-lymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio spelunce in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases arca laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Moysen in terra deserta factò, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & prouidentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

<i>similitudinem templi portatilis referebat.</i>	72.
<i>Deus immensus.</i>	228.
<i>Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat</i>	162.
<i>Deus Abrahamo filium pollicetur.</i>	18.
<i>Deus propter inobedientiam Sauli offenditur. folio</i>	161.
<i>Deus verax in promissis.</i>	228.
<i>De uxoris ducendis.</i>	107.
<i>Dij alieni.</i>	105.
<i>Diluvium.</i>	9.
<i>Dimissio Israelitarum.</i>	274.
<i>Dina Iacobi filia historia.</i>	32.
<i>Diocles.</i>	302.
<i>Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Málcho</i>	
<i>Arabe Antiochum Alexandri filium petit.</i>	373.
<i>Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas</i>	
<i>litteras conscribit.</i>	859.
<i>Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.</i>	484.
<i>Direptio urbis impedita.</i>	431.
<i>Discrimen Moysis & aliorum legislatorum.</i>	3.
<i>Discordia Iudeorum & ciniim Alexandrinorum in</i>	
<i>religione.</i>	899.
<i>Dispositio castrorum.</i>	85.
<i>Dissidium inter plebem & senatum.</i>	558.
<i>Dissidium in domo Herodis.</i>	475.
<i>Distinctio gubernationis in populo Israelitico.</i>	156.
<i>Diversa populi studia.</i>	246.
<i>Divisio agri Abrahami & Lothi.</i>	17.
<i>Divisio Sacerdotum in 24. cognationes.</i>	216.
<i>Divini auxilij promissio.</i>	103.
<i>Dius Iromi meminit.</i>	232.
<i>Dius de Solomone.</i>	ibid.
<i>Doecus Saulo, se Davidē in Nabo apud Achimelechū</i>	
<i>vidisse significat.</i>	172.
<i>Dolabella Ephesiorum civitati scribit.</i>	414.
<i>Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.</i>	919.
<i>Domicilium Abrahami.</i>	16.
<i>Domitia Domitiani Caesaris uxor.</i>	611.
<i>Domitianus, Titi frater.</i>	853.
<i>Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.</i>	340.
<i>Dona Scauro data.</i>	400.
<i>Dora Phoenicia civitas & non Idumæa.</i>	903.
<i>Dora & Ioppe non portuosa.</i>	455.
<i>Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-</i>	
<i>tipatrum filium suscipit.</i>	633.
<i>Doris, Herodis uxor.</i>	417.
<i>Doridem Antipatri matrem Herodes eicit è regia.</i>	495.
<i>Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuas ponit,</i>	
<i>quod Agrippa & Petronium vehementer ad iracū-</i>	
<i>diam commouet.</i>	563.
<i>Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. folio</i>	
	576.
<i>Duodecim Israhelici liberi.</i>	21.
<i>Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.</i>	907.
<i>Duo sacrificiorum genera.</i>	80.
<i>Duo de quibus agit Iosephus.</i>	877.
<i>Duo & viginti libri sacri.</i>	875.
<i>Duodecim Iudeorum millia in templo occumbunt.</i>	625.

<i>Duodecima legio Cestio duce Iudæis cesserat. folio</i>	
	849.
<i>Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se confi-</i>	
<i>ciunt, & Abeneri partes succumbunt.</i>	185.
<i>Dua tabula Moysis.</i>	71.
<i>Dua mulieres sese inuicem de infante permutato accu-</i>	
<i>sant.</i>	221.

E

<i>Edictum quantum Manna quotidie quislibet colli-</i>	
<i>geret.</i>	65.
<i>Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ad ta-</i>	
<i>bernaculi structuram conferant.</i>	72.
<i>Eglon Rex Moabitum Israelitas subiungat.</i>	130.
<i>Emortue dextra sanitas restituitur.</i>	239.
<i>Enosa urbs prima.</i>	7.
<i>Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscri-</i>	
<i>ptus.</i>	19.
<i>Eques Iosepho litteras affert.</i>	598.
<i>Equi Aegyptiaci.</i>	235.
<i>Ephraim tribus mouet in Iaphthem.</i>	138.
<i>Eleazarus.</i>	2.
<i>Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem</i>	
<i>exprobrat.</i>	385.
<i>Eleazarus ad Antiochum adducitur.</i>	520.
<i>Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum fatetur.</i>	866.
<i>Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.</i>	616.
<i>Eleasar.</i>	211.
<i>Eleazarus moritur.</i>	125.
<i>Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & ver-</i>	
<i>beribus cadi precipit.</i>	859.
<i>Eleazarus vitam gloria posthabet.</i>	616.
<i>Eleazarus Iuda frater elephantum occidit.</i>	358.
<i>Eleazarus horribiliter flagellatur.</i>	922.
<i>Eleazarus Dina filius Romam missus.</i>	577.
<i>Eleazarus Iudæus audacia ferox & manu strenuus.</i>	859.
<i>Eleazari ad socios oratio.</i>	865.
<i>Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.</i>	320.
<i>Eleazari constantia.</i>	922.
<i>Eleazari de immortalitate animæ oratio.</i>	866.
<i>Eleazarus Iudæis Romanorum crudelitatem exponit</i>	
	868.
<i>Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.</i>	259.
<i>Elias pluuiam venturam predicit.</i>	249.
<i>Elias Achabo & Iezabela vindictam diuinam predi-</i>	
<i>cit.</i>	251.
<i>Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicaturus,</i>	
<i>mittitur.</i>	248.
<i>Elias populi superstitionem arguit.</i>	248.
<i>Eli doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-</i>	
<i>ctima igni calisus absumpta.</i>	249.
<i>Eliam Deus in deserto alloquitur.</i>	256.
<i>Eliam cornu cibis.</i>	247.
<i>Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.</i>	145.
<i>Eli sacerdotis tempore annona caritas.</i>	143.
<i>Eli in Silo filiorum cades & Arca amisso significatur.</i>	146.
<i>Eli audita arca amissione exspirat.</i>	147.
<i>Eli Pontificis Genealogia & progenies.</i>	147.
<i>Elisæus in Dothaim hostibus cingitur.</i>	262.
<i>Elisæus pluuiam venturam & victoriam predicit.</i>	260.

Elisæus

I N D E X.

<i>Elifaeus viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adimpleat, iubet.</i>	261.	<i>Exemplum ultionis divinae in Iezabela valde insigne</i>	268.
<i>Elifaeus ab Adado egrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	20.
<i>Elifaei vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	264.
<i>Elifaei mors & cadaueris in ipsius monumentum coniecti resuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses.</i>	86.
<i>Elisaum Reges consulunt.</i>	260.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutiunt.</i>	86.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	889.	<i>Externi Iudaei inferiorem civitatem occupant.</i>	851.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precatur.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	138.
<i>Epicureorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	246.
<i>Ephraimita prodicione occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	222.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomoni mandatur.</i>	214.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	892.	<i>Ezeccias ab Assyriorum rege deficit.</i>	281.
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezeccia legati ad Israelitas Azymorum festi celebrandi causa missi occiduntur.</i>	280.
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezeccia in adversis ad Deum refugium & per Esaiam in spem melioris fortuna erectio.</i>	284.
<i>Epirome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezeccia Regis Iudae pietas.</i>	280.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpretes.</i>	335.	<i>Ezeccia mors.</i>	286.
<i>Epicetetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis prodit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronem cum socijs Herodes supplicio afficit</i>	410.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti Ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudaeos qui apud Babylonem degunt, conuocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylacij custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esaia de Cyro vaticinium.</i>	307.		
<i>Essen sive Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	518.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	519.		
<i>Esthmonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Ebutius contra Iosephum.</i>	554.		
<i>Ebutius infecto negotio discedit.</i>	592.		
<i>Eua mater omnium viventium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta observans Antipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctorq; necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusq; fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eutychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem accusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe coruum emittit.</i>	10.		
<i>Extisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innouarit</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Casarea interfectis petatum.</i>	867.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F.</i>	
		F abatus procurator Caesaris apud Herodem secretorum Sillae proditor.	664.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabula superius recitata depulso.</i>	901.
		<i>Facinus detestandum Gabaeorum.</i>	126.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis immissa.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium comederet.</i>	263.
		<i>Fanum.</i>	227.
		<i>Falsa matris ac sororis Herodis adversus Mariam accusatio.</i>	652.
		<i>Falsi testis poena.</i>	106.
		<i>Fatum & providentia divina.</i>	488.
		<i>Fati necessitas insuperbilis.</i>	256.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionibus concordiam redeunt.</i>	623.
		<i>Fratricidium à Ioanne pontifice perpetratum exatio & ultio.</i>	328.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Romanorum potestate postulat.</i>	568.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam interfectores, punit.</i>	567.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaelum adoritur, à quo tamen superatur.</i>	416.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	576.
		<i>Felix accusatur.</i>	579.
		<i>Felix in Phasaelum exercitum movet.</i>	633.
		<i>Felix latrones Magos vulgij, seductores supplicij afficit.</i>	577.
		<i>Festus impostorem magnum cum affectis opprimis.</i>	579.
		<i>Festum azymorum.</i>	82.
		<i>Festivitas templi recepti instituta.</i>	354.
		<i>Filij pontificum ad Davidem missi, in puseu se abscondunt.</i>	204.
		<i>Filij</i>	

I N D E X.

<i>Filioblatio.</i>	278.	<i>Glaphyra quondā uxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Filij Chananai.</i>	14.	<i>padocum Regi remissa,</i>	491.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.	<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Filiorum apud Iudaeos educatio.</i>	877.	<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-</i>	
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.	<i>hit, cumq; vacantem Imperatoris locum occupare</i>	
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum.</i>		<i>iubet.</i>	557.
549.		<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.	<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-</i>	
<i>Fons Iordanis.</i>	649.	<i>cijs.</i>	231.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.	<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	
<i>Forma & habitus Eliae prophetae.</i>	259.	149.	
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.	<i>Gaudium beatorum in vita aeterna.</i>	932.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>		<i>Gracorum de Iudaeorum Antiquitate testimonium.</i>	
264.		883.	
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.	<i>Gracorum cum Iudaeis comparatio.</i>	876.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.	<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inuasere</i>	
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudaeis pur-</i>		873.	
<i>puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanū</i>		<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>deponerent tradit, ipsi verò in proprios usus con-</i>		<i>Gedeon duos Duces Zebim & Hezarbunim capit.</i>	
<i>uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos</i>		135.	
<i>Iudaeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis</i>	
<i>Furtum.</i>	110.	<i>somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	
		134.	
G.		<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>G Abala.</i>	452.	<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-</i>	
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.	<i>dat.</i>	133.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.	<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.	133.	
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariammae</i>	
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudaea adificari iu-</i>		<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-</i>	
<i>bet.</i>	404.	<i>det.</i>	434.
<i>Gabinus Nabathaeos pugna superat.</i>	628.	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>		80.	
627.		<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Antipater suppetias ferunt.</i>	627.	<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	
<i>Gabinio pecuniā Pompeio ab Aristobulo promissam</i>		505.	
<i>exacturo porta clauduntur.</i>	402.	<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.	<i>Germanicus Pisonis opera sublatas.</i>	521.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.	<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	
<i>Gadarense Herodem accusaturos, Agrippa uinctos</i>		553.	
<i>ad Regem mittit.</i>	456.	<i>Gessius Florus Iudaea Procurator.</i>	583.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-</i>		<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>tur.</i>	136.	<i>Gessij Flori iniuria.</i>	519.
<i>Galatæ à Gomar oriundi.</i>	13.	<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.	<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	
<i>Galilaei sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-</i>		128.	
<i>dijs & rapinis vastant.</i>	575.	<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Galilaei ab Herode deficiunt.</i>	428.	<i>Gazara.</i>	232.
<i>Galilaei cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.	<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Galilaei Tiberiada inuadere possulant.</i>	591.	<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>		<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	
597.		296.	
<i>Galilaorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>		<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo</i>	
590.		<i>Ioaso, Ozochie filio seruato.</i>	270.
<i>Galgai, libertas.</i>	118.	<i>Gotholia paena.</i>	279.
<i>Gamala in Romanorum fide perstans. folio 587. &</i>		<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio</i>	
488.		164.	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi</i>		<i>Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.</i>	
<i>insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.	164.	
<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>			
<i>ptam oratione multum auget.</i>	655.		

H.

HEbraorum origo.

15.

Ddddd

Hebra-

I N D E X.

- Hebraei seruis anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebraei mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebraei in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebraei iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebraei vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebraei terram Amœorum occupant.* 97.
- Hebraei pugnam parant aduersus Amœos.* 96.
- Hebræorum contra Moabitæ victoria.* 261.
- Hebræorum ob Moysi obitum planctus.* 113.
- Hebræorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebræorum libertas, & Chanæanorum seruitus.* folio 233.
- Hebræos Chananaei cadunt.* 89.
- Hecatæus.* 16.
- Hecatæus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehæm: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiq; ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece eum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiq; Zamarin Iudæum Babylonicum præfecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilæam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudæorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vita discrimine Romam nauigat* ibid.
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram senatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Voluminio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Raptam castellum diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis muneriis donat.* 658.
- Herodes Cassij amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in suos saeuus fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumæam mittit, ipse copias in Galilæa ducit, urbemque Sepphorim capit.* 425.
- Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de vincit.* fol. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigoni factione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsius violentas manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatiuum militibus distribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis suæ fratri regnum petiturus ipsemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hostes adoritur.* ibid.
- Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellij litera superuenirent, Casari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram agrotantem visendum venit, eoque mortuo Hierosolyma sepelit, & publico luctu honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit.* 650.
- Herodes venator summus.* 651.
- Herodes præter animi corporisq; virtutem fortuna quoque secunda usus est.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interficit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios prefocari, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem excitatur.* folio 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.* 431.
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.* 495.

Her-

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio. 420.
 Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam uf-
 que persequitur. 468.
 Herodes Antigonum ex Iudaea expellit. 417.
 Herodes fautores suos promouet, aduersa verò factio-
 nis homines quotidianis supplicijs absumit. 433.
 Herodes conflatam militum multitudinem, ut Hyr-
 canum regno deponat in Hierosolymam ducit. 631.
 Herodes contra latrones in speluncis degentes militem
 ducit. 426.
 Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam
 proficiscitur. 427.
 Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius et-
 iam filiam duxit subrogat. 454.
 Herodes coniurationem expiscatur. 452.
 Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam ac-
 cepturus proficiscitur. 422.
 Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigonum
 tolleret, inducit. 432.
 Herodes grauem morbum contrahit. 449.
 Herodes morbo correptus testamentum condit, ac re-
 gni successionem filijs, nepotibus ac amicis relinquit.
 501.
 Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massa-
 dam peruenit.
 Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eum
 que Casari commendat. 468.
 Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi ma-
 nus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos ve-
 rò ictum prauenit. 504.
 Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diripe-
 rent pecuniam numerat. 431.
 Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosq;
 vincit. 440.
 Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in
 cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eius-
 que filiam in uxorem ducit. 454.
 Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mu-
 lieribus conuenticula interdicat. 493.
 Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepul-
 chro tria millia talentorum argenti extulisset, idē
 facere conatur. 474.
 Herodes quotquot visum est Casari, vno Archelao
 excepto, conuocat. 486.
 Herodes ad seditiosos compescendos in arces praesidia
 collocat. 472.
 Herodes Antonio deuicto subtristis. 440.
 Herodes odio in filium flagrat. 501.
 Herodes Dei templum denuò construere animo concipit.
 458.
 Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat
 & Essenos propter eum in pretio habet. 458.
 Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam pro-
 ficiscitur. 430.
 Herodes filiorum liberos educat. 491.
 Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit. 430.
 Herodes Hierosolyma oppugnat. 430.
 Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habi-
 tus. 457.
 Herodes filiam quam Salomes filio nato è Cosobaro
 collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
 Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Anto-
 nium collata praedicat similia in eū collaturus si in
 amicitiam eum reciperes. 445.
 Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiam
 441.
 Herodes 300. talentis Casarem donat. 470.
 Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma do-
 mum reducit. 462.
 Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia
 in adificia contulit.
 Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum
 Pontificum petit. 568.
 Herodes multos in itinere adiuuat pecunia, plurimo-
 rum est apud Agrippam mediator. 464.
 Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos
 iniuste interficit. 478.
 Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit.
 446.
 Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus
 cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem
 attribuit. 428.
 Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interfici-
 unt. 566.
 Herodes Iudaorum Primores conuocat, eisq; facinus
 hoc commemorat. 502.
 Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concio-
 nem aduocat, rationem eis sua peregrinationis ex-
 ponit, ac quartam tributorum partē remittit. 466.
 Herodes duos satellites in Davidis monumento amit-
 tit. 474.
 Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus.
 428.
 Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem pro-
 perat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
 Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia re-
 format. 663.
 Herodes Macharuntem magno muro ac turribus am-
 plectitur. 858.
 Herodes Casari reconciliatus. 485.
 Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, de-
 hinc in mari diu iactatus, tandem Romam perue-
 nit, ubi Antonio quae ipsi contigerāt, recenset. 422.
 Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad
 refugium parauit. 864.
 Herodes Davidis sepulchrum spoliat. 219.
 Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure
 praebe. 483.
 Herodes à centum Iudaeis apud Antonium accusatus.
 419.
 Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus so-
 lus Agrippa proximus. 464.
 Herodes Hierosolymis, Phasaelus verò extra urbem
 constitutus, in capitis discrimine versantur. 635.
 Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet. 411.
 Herodes in compescendis alienigenarum auxilijs mul-
 tum negotij habet. 431.
 Herodes in Galilaea cum hostibus pugnat, eos vincit,
 ac vniuersam Galilaam in suas partes traducit.
 426.
 Herodes consolatur & cohortatur milites. 441.
 Herodes in senio impatiens & amarulentus. 501.
 Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum
 copias ducit. 424.
 Herodes à Parthis accitus in venatione occiditur.
 520.
 Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit.
 417.

I N D E X.

- Herodes fratrem in Idunæam mittit, ipse copias in Galilæam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananæ loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pheroræ uxorem accusat, eumque ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariamæ uxore non blandè exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes nouam legem sancit, ut perfossores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectuoribus in Galilæa pœnas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clàm regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna utitur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extruendum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, non cum Pherora uel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrunque filium vincit, & separatos afferuari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amauit, plurimamque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac præconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem deflectit. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicem non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum monet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obstruat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenuè fatetur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus. folio 449.
 Herodes commeatus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichuntæ peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renunciat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clàm mandat. 652.
 Herodes Romam in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula conjicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clàm nocte ad Idunæam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauioribus in fuga Parthis Iudæos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornatu spoliata expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariamæ liberis suscepti. 651.
 Herodis canaculum dimisso conuiuium confestim concidit. 642.
 Herodis mater ac soror. Mariamæ calumnijs infestantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatur. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 450.
 Herodis copias hostes à manibus arcant. 425.
 Herodis legatos Caesar infecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis duas filias virgines Pheroræ filijs elocata. 514.
 Herodis

I N D E X.

- Herodis de Mariamne ac Iosepho suspicio. 652.
 Herodis filij ex septem uxoribus suscepti. 662.
 Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.
 Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.
 Herodis milites cum Iudai per quinque menses ob-
 sisionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol.
 644.
 Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol.
 650.
 Herodis nouem uxores. 491.
 Herodis coram Augusto Casare oratio. 647.
 Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.
 Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum contra
 parentem odium alere, fatentur. 477.
 Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.
 526.
 Herodis testamentum mutatum. 504.
 Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
 lectum. 505.
 Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.
 Herodis regnum. 455.
 Herodis morbus horrendus. 503.
 Herodis cadaver magna pompa Herodium desertur.
 505.
 Herodis fortitudo. 630.
 Herodis erga Phasaelum fratrem amor. 636.
 Herodi Augustus Arabiam quoque uult tradere, quod
 consilium ipsius litera recedita mutant. 486.
 Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.
 641.
 Herodi insidia structa. 635.
 Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare
 occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
 puniendi relictam esse ostendunt. 504.
 Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
 bit. 434.
 Herodē in aula calumni & cadibus referta uita sua
 tadet. 479.
 Herodem Antonius in Arabum bellum uertere iubet.
 440.
 Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
 sepho committit, eique clam ut Mariamnen inter-
 ficeret, mandat. 437.
 Herodem Romani Iudaeorum regem creant. 637.
 Herodem Hyrcanus absoluit. 639.
 Herodem Antonius amore, Antigonom uero odio pro-
 sequitur. 423.
 Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
 pepercerat, Herodē uero in exilio comitatur. 535.
 Herodion. 636.
 Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
 esse uidebatur. 650.
 Herodotus Halicarnassensis de Iudaeorum circumcisio-
 ne. 884.
 Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
 set. 292.
 Herodotus de Senacheribo. 284.
 Hiram & Salomonis amicitia. 896.
 Hiram & Salomonis problemata. 880.
 Hiram regis geneologia. 881.
 Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusque filios
 instigatur. 630.
 Hyrcanus à Phariseis ad Sadducos deficit. 385.
 Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus re-
 liquis omnibus donat ob quod alio honorifico affi-
 citur munere. 346.
 Hyrcanus rursum ab improbis irritatur. 631.
 Hyrcanus & Pharisei hostes. 385.
 Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monu-
 mento profert. 382.
 Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.
 Hyrcanus munitum castrum adificat. 347.
 Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
 declaratur, post ad regiam dignitatem euehitur. 622.
 Hyrcanus à fratribus in itinere circumuictus, strenue
 se defendit, quosdam etiam è medio tollit. 347.
 Hyrcanus moritur. 385.
 Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.
 617.
 Hyrcanus cognito, quod Herodes regnam assecutus
 sit, ad eum reuertitur. 433.
 Hyrcanus & Phasaelus à Parthis capti. 421.
 Hyrcanus obsidet Samariam. 384.
 Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis se-
 pulchro aufert. 218.
 Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.
 Hyrcanus assiduam cum Arabibus bellum gerit. fol.
 347.
 Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, in pa-
 ce uiuit. 384.
 Hyrcanus Pontifex. 394.
 Hyrcanus insons perit. 445.
 Hyrcanus Samariam capit. 384.
 Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.
 624.
 Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.
 433.
 Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione sedus facit.
 382.
 Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in
 monte Garizin desolatur. 382.
 Hyrcanus sibi ipsi manum infert. 348.
 Hyrcanus & seniores Regiam anteueniunt, & Ari-
 stobulum accusant. 396.
 Hyrcanus Pontifex, Antipater uero Iudaeae procura-
 tor declaratur. 630.
 Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.
 Hyrcanifaceta. 346.
 Hyrcani & Iudaeorum legatio Antonio coronam au-
 ream offerens, ut Iudaeos à Cassio captos in liberta-
 tem vindicaret, rogat. 417.
 Hyrcani ad Casarem legati. 412.
 Hyrcani & ortus & indoles. 344.
 Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
 tum introducunt. 414.
 Hyrcani uita. 445.
 Hyrcano Babylone à Iudaeis ingens honor habetur. 433.
 Hyrcano in templo per uocem filiorum de Antiocho
 victoria nunciatur. 384.
 Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-
 trum ciuitate Romana donat. 408.
 Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
 restituit. 409.
 Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.
 Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
 confugeret, eiusque auxilio regnum repeteret, hor-
 tatur. 623.
 Ddddd 3. Hyrcan-

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio pretereunt.</i>	613.
<i>Hyrcanum Herodes è medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias ciuitatem Babylonicam pradicat.</i>	290.	<i>Homo sui interitus autor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & auaritia dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardochoa oblatas.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	165.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum deperditur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obsessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma à Sufaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocautoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		I.
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	I abes in Gilead, qua auxilium contra Beniaminas negauerat, destruitur,	128.
<i>Hierosolyma Iudae metropolis radicibus fundamentis eruta.</i>	868.	<i>Iabin Rex Chananeorum Israelitas subingit.</i>	131.
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obsessa.</i>	402.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, tandem capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum lugeat.</i>	37.
<i>Hierosolyma obsessa.</i>	241. & 292.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	fol. 43.
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.	<i>Iacob defossis Labani Dys Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolymis dolo captis Iudaei in Aegyptum abducuntur.</i>	332.	<i>Iacobus & Simon Iudae Galilae filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
<i>Hierosolymitani legati in Galilaea haud accepti.</i>	599.	<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nomen Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad cognitionem matris.</i>	28.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitanos fundit fugatq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa.</i>	117.	<i>Iacobus peruenit ad Scenas.</i>	32.
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus atatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo perfunditur gaudio.</i>	47.
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.	<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
<i>Historia Nabuthi ob pradium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.	<i>Iacobus cum vxoribus, filijs & gregibus inscio sacro proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>Iacobus quin expiraret pra nimia latitia parum abfuit.</i>	48.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ductur.</i>	929.
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	580.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Benjamin peregrinatio ni committat, urgent.</i>	43.

I N D E X.

Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon liberatur.	43.	Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.	267.
Iacobi cum Rachel colloquium.	28.	Ieus rex Israelis.	250.
Iacobi progenies.	47.	Ieu posteris regnum promittitur.	270.
Iacobi filij accusantur furti.	44.	Iezabela.	247.
Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.	29.	Iezabelam Elias fugit.	250.
Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.	47.	Iezeciel templi vastationem praedicat.	292.
Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis filiam uxorem ducit.	328.	Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose priuat.	187.
Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta offuscat.	239.	Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.	197.
Iael Sisseram ferreo clauo interficit.	132.	Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vocat.	199.
Iaphres dux Israelitarum creatur.	137.	Ioabius & Abisauus usq. ad solis occasum Abnerum persequuntur.	186.
Iaphres legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.	137.	Ioabius dato receptui signo suos cohibet.	ibid.
Iaphres votum facit.	137.	Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in colligendo exercitu cunctante, mittitur.	209.
Iaphres Ammanitas fundit fugatq.	137.	Ioabius Amasam ingulat.	ibid.
Iaphres filiam maecat.	138.	Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumuallat.	210.
Iaphres moritur.	138.	Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surrogatur.	220.
Iaphesi Noe primogeniti progenies.	13.	Ioabius Absalomum interimit.	200.
Iardes sylua ab Romanis cineta.	860.	Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomum patri.	201.
Iason & Menelaus seditionem concitant.	348.	Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.	207.
Iazerthes in proditores animaduertit, Arabes in fugam vertit, Arsamum vi capit, & Abia seipsum interficit.	572.	Ioabi & Abisai acies.	195.
Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum mittit.	570.	Ioabi victoria.	196.
Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico discunt.	ibid.	Ioachimius siue Iechania rex Iudae.	291.
Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehortantur.	ibid.	Ioannes in Gischala.	589.
Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui populi.	323.	Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta tres administratis moritur.	618.
Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarum in Masphatim.	150.	Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.	590.
Iebosthi caput ad Dauidem defertur.	188.	Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.	592.
Iesus Iordanem traiecit cum copijs.	116.	Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praefectus.	596.
Iesus monumentum extruit ad Iordanem.	116.	Ioannes Gischala.	862.
Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.	115.	Ioannes & Simon in cloacis uiuenti capiuntur.	847.
Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.	348.	Ioannes matris amore effeminatus victoriam amittit.	617.
Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Menelaus dictus, surrogatur.	348.	Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.	617.
Iesus cum copijs urbem circumambulat.	117.	Ioannes Iuda frater ab Amarae filijs interfectus. fol.	364.
Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.	117.	Ioannes Iosephum interficere conatur.	592.
Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.	312.	Ioannis lucri cupidus.	589.
Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.	120.	Ioannis insidia.	590.
Iesus à Iosepho arte captus.	591.	Ioas Israelitarum & Samaria rex.	273.
Iesus Sia filius Pontifex.	516.	Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.	270.
Iesus latronum Princeps.	501.	Ioasi sublatio.	273.
Iesus Gamalielis Pontifex.	581.	Ioasi, uiuente Ioado, pietas.	271.
Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.	580.	Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusq. per Prophetam taxatio.	272.
Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.	593.	Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese insinuat.	130.
Iesus Christus à Pilato crucifixus.	522.	Iodes Palonem trucidat.	131.
Ieremias suadet deditiorem.	292.	Ionathas è conuiuiis profugit.	170.
Ierobcam idololatria suaser.	238.	Ionathas & Dauid in agro conueniunt.	170.
Ieroboami impietas.	242.	Ionathas.	211.
Ieroboami contra Abiam Iudae regem expeditio.	243.	Ionathas prius verberatus uiuus exustus est.	872.
Ieroboami mors.	244.	Ionathas Iudae fratri communibus Iudaeorum suffragijs succedit.	364.
Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophetam mittitur.	242.	Ionas	
Iethra Moysis soceri posteris ager attributus.	125.		

I N D E X.

- Jonas à Ceto deuoratus ac renouatus, Nininitis praedicat.* 276.
- Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum cenfet.* 200.
- Jonathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit.* 366.
- Jonathas amicitiam cum Dauide iureiurando confirmat.* 169.
- Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.* 170.
- Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.* 376.
- Jonathas & Simon in Amasai filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.* 365.
- Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiiceret, rogat.* 373.
- Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare praecipitatur.* fol. 275.
- Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos uastat.* 376.
- Jonathas Demetrium muneribus placat.* 373.
- Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut saluti sua fuga prospiciat.* 167.
- Jonathas parenti praclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum seuiat.* ibid.
- Jonathas Dauidi mollium patrem indicat.* ibid.
- Jonathas Pontifex exercitum colligit.* 367.
- Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & prabet.* 374.
- Jonathas Sadducaus Hyrcanum contra Phariseos inflammat.* 385.
- Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.* 371.
- Jonathas à Tryphone interficitur.* 379.
- Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.* 375.
- Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.* 138.
- Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.* 159.
- Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.* 371.
- Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.* 199.
- Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.* 365.
- Jonathas fugat Demetrii milites.* 375.
- Jonathas cum suis captus.* 604.
- Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.* 617.
- Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.* 602.
- Jonathas Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat.* 563.
- Jonathas & collegarum aduersus Iosephum concilium.* 604.
- Jonathas sociorum pars manibus interit, nonnulli uiui capti ad Catulum perducuntur.* 871.
- Jonathas desiderium omnes Hierosolymis capit.* 378.
- Iosephus ex Galilea discedere cogitat.* 597.
- Iosephus Jonathas epistolas perlegit.* 601.
- Iosaphatus cultum verum renouat.* 359.
- Iosaphatus magistratus & iudices constituit.* 357.
- Iosaphati exercitus.* 354.
- Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.* 354.
- Iosaphati mors.* 361.
- Iosaphatum Ieus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.* 357.
- Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duo millia militum amittunt.* 356.
- Iosephus in carcerem fratres includit.* 42.
- Iosephus regis facultates recuperat.* 589.
- Iosephus bello Iudaico semper interfuit.* 876.
- Iosephus Romae belli Iudaei historiam conscripsit.* fol. 876.
- Iosephus collegas Hierosolyma remittit.* 589.
- Iosephus à Jonatha hortatu Catulli falso accusatur.* 872.
- Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.* 48.
- Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.* 343.
- Iosephus Iuda consilio Arabibus negociatoribus venditur.* 36.
- Iosephus in Galilea mansurus annuit.* 598.
- Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim.* 41.
- Iosephus à fratribus agnoscitur.* 46.
- Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.* 48.
- Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Benjamin expiscari queat.* 42.
- Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graeca nimirum, conscripsit.* 2.
- Iosephus adulterium iterum deuitat.* 38.
- Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.* 38.
- Iosephus fratribus incognitis eos salutat & Benjamin.* 43.
- Iosephus fratres num in aduersus Benjamin essent subsidio, tentat.* 44.
- Iosephus in carcerem conjicitur.* 39.
- Iosephus libros suos plurimis venum dedit.* 876.
- Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.* 345.
- Iosephus fratres Simeone retento dimittit.* 43.
- Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.* 438.
- Iosephus liberatur vinculis.* 40.
- Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.* 610.
- Iosephus Galilae Praeses septuaginta viros sibi adiungit.* 590.
- Iosephus in discrimen incidit.* 601.
- Jonathas eiq; adhaerentium dolus.* 601.
- Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.* 580.
- Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.* 601.
- Iosephus Sepphoritae civitatem seruat.* 608.
- Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit.* 595.
- Iosephus sacerdotibus captiuus absolutionem impetrat.* 586.
- Iosephus secum deliberat.* 608.
- Iosephus*

I N D E X.

<i>Iosephus Galileorum primatibus Ionatha & Tiberiæ</i>		<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Galilaam manet.</i>	489.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo desistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi stratagema.</i>	594.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feris deuoratum patri persuadent.</i>	37.
<i>Iosephus in Neopolitenum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus ex Pontificali Asamonæorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo-</i>	37.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseorum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Eliseo mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim infert, & nihil sibi obtrudi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus locum.</i>	568.	<i>Iorami cades.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Eliaper literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis vinculis Iodapatam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebrae & Graecaliteratura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea conscripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Eliseus, ut Syrorum insidias caueat, admo-</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>net.</i>	261.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Ioa Eliseus à se Syros ter vincendos praedicat.</i>	273.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosus verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus Mathiaefilius natus.</i>	585.	<i>Iosias rex Iuda.</i>	287.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara profisciscitur.</i>	599.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat.</i>	599.	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus atatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua Chananæorum regionem nouem tribubus & dimidia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananæorum reliquias tolleret, praecipit.</i>	122.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterilitas.</i>	41.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi ossa in Chananæam transiata.</i>	49.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebraeorum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita militabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitude obijcit.</i>	135.

Eeeee

Iouem

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romam transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudai veriti ne Herodes demolitus vetus adificium nouum absolueret non posset, eis Herodes vetus il- ludum mansurum, donec ad nouum materia com- paretur promittit.</i>	459.
<i>Ioazus rex Iuda.</i>	290.	<i>Iudai Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, depre- caturi, ne quid contra leges patrias facere cogeren- tur.</i>	536.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudai dant obsides ob impetratam veniam ad Cesa- rem legatos mittere.</i>	568.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fa- tentur.</i>	483.	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi.</i>	511.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret por- ticum suadet.</i>	581.	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuen- tus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudai seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudai necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra ir- ruit.</i>	365.	<i>Iudai Aegyptij in Onia regione ab Antipatro Casari confociati.</i>	408.
<i>Iudas Essæus vates.</i>	387.	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionis tempore pera- gunt.</i>	403.
<i>Iudas Essæus Propheta.</i>	619.	<i>Iudai Syriorum, Idumæorum & Phœnicum urbesten- nent.</i>	393.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumq; sequitur Antio- chus.</i>	358.	<i>Iudai Carmelum montem incolentes Antigono sese adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudai ulciscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas ingenti prada potitur.</i>	353.	<i>Iudai octauo die circumcisionem celebrans, Arabes post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas & Sadducus quarta sectæ autores.</i>	518.	<i>Iudai contra scariorum temeritatē conueniunt.</i>	870.
<i>Iudas paucis militibus innumerosum exercitum ag- gredi conatur.</i>	362.	<i>Iudai uniuersis bonis in unum congestis ignem inji- ciunt.</i>	869.
<i>Iudas obsessis Iudæis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudai vndiq; collecti ad Godoliam Massphatam veni- unt.</i>	296.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudai fidem eis olim à regibus datam conseruare.</i>	899.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudai cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudai obsessi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>Iudæis victis Simon hostibus in Galilæa captiuos libe- rat.</i>	355.	<i>Iudai ab Romanis victi.</i>	628.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem pradicat.</i>	619.	<i>Iudai à Babylone Hierosolyma proficiscuntur.</i>	312.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam profi- ciscitur.</i>	357.	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonica factio ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas & Ionathas Iudæis in oppidis Galatidicis sup- petias ferunt.</i>	355.	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas Maccabeus Apollonium pralio vincit.</i>	352.	<i>Iudai à regione Galaditica in Iudæam traducti.</i>	356.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudai opprimuntur, qua clade Matthias fit caustior.</i>	351.
<i>Iudas Maccabeus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudai templa & altaria fabricata destrunt.</i>	885.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem per- ducti ouantes sese excusant, eosq; victos rex Hie- richuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudai Herodi propter beneficia fauent.</i>	454.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudæorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas Sariphai filius Matthias Margalothi iuuentu- tem, ut opera quæ rex præter patria consuetudinē fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudæorum legatio Romam.</i>	513.
<i>Iudas Galilæus quarta sectæ auctor.</i>	519.	<i>Iudæorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>Iuda ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudæorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iuda ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudæorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	150.
<i>Iuda tribus ad Iordanem usq; Dauidi occurrit, & pō- te fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudæorum leges antiquissima.</i>	914.
<i>Iudæa per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudæorum cum Romanis conflictus.</i>	859.
<i>Iudæa clades.</i>	283.	<i>Iudæorum rex spoliis nouissima.</i>	857.
<i>Iudæam finitima gētes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia.</i>	885.
<i>Iudæus Damones eicit.</i>	223.	<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio.</i>	911.
<i>Iudai inter media tela versantes nihil ceremoniarū intermittunt.</i>	625.	<i>Iudæorum propria cadis amor.</i>	869.
<i>Iudai in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Phi- lippus se confert.</i>	588.	<i>Iudæorum octo millia dum Alexander viuit, in exilio degunt.</i>	392.
<i>Iudai permulti in lacuarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudæorum à captiuitate Hierosolyma profecturum nu- merus.</i>	308.
<i>Iudai à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudæorum 3000. prostrati.</i>	860.
<i>Iudai seditionis & pugna causam in Samaritas & Cu- manum referunt.</i>	575.	<i>Iudæorum in lege constantia.</i>	914.
		<i>Iudæorum in pagna constantia.</i>	644.
		<i>Iudæorum in Antiochia multitudo.</i>	851.
		<i>Iudæorum ad Aegyptum aduētum eorundemq; egres- sum ostendit Manethon.</i>	880.
		<i>Iudæ-</i>	

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	896.	
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Caesarea Iudaei 25000. pereunt.</i>	851.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis affe-</i>		<i>Indorum sapientia professores seipsos concremāt. fol.</i>	
<i>minata.</i>	851.	867.	
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragraue-</i>		<i>Ingēri arietefabricato, Sylua crebro murum pulsari</i>	
<i>runt, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam gra-</i>		<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone re-</i>	
<i>ues motus.</i>	539.	<i>ge ante annos 143. & menses 8. quā Tyrj Car-</i>	
<i>Iudaorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>thaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima</i>		<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	
<i>meridiei.</i>	602.	846.	
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus conflictus circa</i>		<i>Interpreses 70. Alexandriam venientes, honorifice</i>	
<i>templum.</i>	510.	<i>excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>		<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exo-</i>	
620.		<i>si.</i>	349.
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>		<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
820.		<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illata.</i>	586.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chusaeos.</i>	282.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus ho-</i>		<i>In castello magno commeatus copia.</i>	864.
<i>nos habitus.</i>	412.	<i>Interius septū, quod Iudaeis modo ingredi concessum</i>	
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>		<i>erat.</i>	461.
852.		<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	172.	
<i>Iudeos quotannis hominem Graecum immolare debe-</i>		<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>re.</i>	901.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iudeos propter damnum passum maestos Herodes com-</i>		<i>In Hebraorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	
<i>solatur.</i>	441.	64.	
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo. fol.</i>		<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
668.		<i>Ingens Hebraorum strages ob pestem à Deo immis-</i>	
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>sam.</i>	213.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. in inscriptione columna a-</i>		<i>Inobedientis Prophetae poena & sepultura.</i>	239.
<i>rea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeāt</i>		<i>Instrumenta Musicae Davidis.</i>	211.
<i>attestatur.</i>	412.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	<i>In instum Historiographum Iosephum falso insinu-</i>	
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>lantem.</i>	605.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-</i>	
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>firmantur.</i>	161.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens. fol.</i>	
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	48.	
<i>Iustus Galilae Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>Ingens praeda de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Iustus Vespasianq. ac Tito defuncto suam historiam e-</i>		<i>In Agrippam defunctum Caesarienses & Sebasteni cō-</i>	
<i>didit.</i>	606.	<i>uicia iactant.</i>	566.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	589.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Instum decapolitanorum primates deserunt.</i>	609.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iuuenum misratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susce-</i>	
<i>Idumaei ab Hyrcano subingati circumcisionem & ri-</i>		<i>ptis.</i>	652.
<i>tus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem</i>	
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>concitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt ex-</i>	
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>tincti.</i>	574.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege</i>		82.	
<i>concessa.</i>	340.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Impietatis poena.</i>	278.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui</i>	
<i>Incredulitatis poena.</i>	265.	<i>octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
<i>In Cay interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iris signum faderis inter Deum & Noe.</i>	11.

Legatio

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.
<i>Legis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo pralegendus. fol.</i>	105.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.
<i>Leges gentium.</i>	914.
<i>Leges graues Iudeorum.</i>	911.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.
<i>Leui tribus cultui sacra.</i>	83.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes discriptam ad singulas tribus mittit.</i>	127.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.
<i>Leuitica trib: hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	581.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse, significant.</i>	264.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>	111.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.
<i>Linum & lana.</i>	105.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonum in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>	634.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq. Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.
<i>Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.
<i>Lysimachus mendacij arguitur.</i>	893.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.
<i>L. Lentulus consul pro Iudeis sententiam dicit.</i>	414.
<i>Lucretius triginta dies.</i>	109.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio	925.
<i>Machara iniquitas.</i>	641.
<i>Machara multos Iudeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius discendi iubet.</i>	925.
<i>Macedonici milites relicti presidij Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.

<i>Madianitarum filia ad Hebraorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti milia trucidati.</i>	135.
<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Magna seditionum multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Magedo.</i>	232.
<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	191.
<i>Mandatum de arca, caeteraque sacra supellestile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	632.
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Manna Israelitas Deus cibus.</i>	65.
<i>Manacmus Israelis rex.</i>	277.
<i>Manachases,</i>	75.
<i>Manahemus regnum futurum pradicat.</i>	458.
<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Manasses urbem lustrat & templum de nouo consecrat.</i>	287.
<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Manasses votum compos.</i>	329.
<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Manasse mors.</i>	287.
<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	896.
<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. folio</i>	628.
<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>M. Antoninus Tyrionum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertatem ademptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.

Eccccc 2

Mar.

I N D E X.

<i>Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>	321.	<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudeos con-</i>	
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>ficti reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano ano fece-</i>		<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝯ, recõcilia-</i>		<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensa.</i>	74.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs</i>		<i>Mensura.</i>	227.
<i>damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces.</i>	111.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>Mariamne soror Moysi defuncta.</i>	95.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Messenes Amenophis filius.</i>	892.
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-</i>	
	652.	<i>unt.</i>	196.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Methir.</i>	75.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michaas verus propheta.</i>	255.
<i>Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marsus Syria Praefectus.</i>	564.		168.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Michol sese quod Davidem eripueris, excusat. ibid.</i>	
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>da urbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>Milites unum Imperatorem à senatu creari posu-</i>	
<i>Massada.</i>	636.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massadesitus.</i>	863.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creari posu-</i>	
<i>Massaemphes.</i>	75.	<i>lant.</i>	55.
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>Mille Iudai Herodem accusaturi Tyrum conveniunt,</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit.</i>		<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
	931.	<i>fugantur.</i>	419.
<i>Mater ambustos filios in poenas ultro concomitatur.</i>		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudaorum decimas ac-</i>	
	331.	<i>ciunt.</i>	885.
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, antever-</i>		<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus</i>	
<i>tit.</i>	26.	<i>ne unus quidem è Iudais desideratus est.</i>	356.
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>		<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
	932.		261.
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.	<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias cum filijs alijsq, nonnullis in desertum se-</i>		<i>Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat.</i>	
<i>confert.</i>	351.		408.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	405.
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-</i>		<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	
<i>diam adhortatur.</i>	351.		402.
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>Mithridates Pelussum proficiscitur; eoque Antipa-</i>	
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>tri ope poritur.</i>	629.
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Ioxa-</i>		<i>Mithridates ab uxore ut Anileum bello impetaret,</i>	
<i>rus surrogatur.</i>	502.	<i>accensus.</i>	543.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>fert.</i>	616.	<i>Mithridatem Anilaus dimittit.</i>	543.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.</i>	131.
<i>supplicio deflent: Herodi caros in vindictam ab</i>		<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>			258.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio</i>		<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
	620.	<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Ixa-</i>	
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Monumentum Ionathae.</i>	379.
<i>Memphis in Aegypto.</i>	408.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli comatus. folio</i>	
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.		395.
<i>Memphibostus donatus paternis & auitis bonis men-</i>		<i>Morbus Ezeciae & visa proroganda, per miraculum</i>	
<i>sa Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>confirmatio.</i>	255.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-</i>		<i>Mores Persarum</i>	914.
<i>minit.</i>	231.	<i>Mori liber, apud Iudeos honor & gloria.</i>	161.
<i>Menander de fame tempore Eliae.</i>	247.	<i>Mors quarti fratris.</i>	127.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	301.
		<i>Mors Abia.</i>	244.
		<i>Mors</i>	101.

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemæi.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemia.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosia.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio</i>	246.	<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperi.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo.</i>	332.	<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	324.	<i>Mosis & Hebraorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. ætatis anno ablatu.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses soceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumæos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sinæ monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudæos ad legis auditionem congregari præcipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio</i>	60.	<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio</i>	95.
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, quæ vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosis insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosi Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	90.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio</i>	53.
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebræos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudæi à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodis se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio</i>	52.	<i>Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio</i>	235.
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum unde orta.</i>	14.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mures Azotiorum urbem vastant.</i>	148.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	87.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra patres.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebræorum nemini licet. folio</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quàm victoriam cogitarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudæis eos qui apud alios putantur dii propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Moses Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga præsit unda.</i>	66.		

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

INDEX.

Omnis

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
*Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.*
Onias non acquiescens petitioni Iudæorum lapidatur.
399.
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
*Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.*
*Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
ædificare molitur.* 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudæis templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
*Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.*
*Optimates Iudæorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur.* 229.
*Oratio Dauidis in Iebosthi interfectores acerrima, pæ-
næ illis irrogata.* 189.
*Oratio Abrahami ad Isacum ante mactatum. folio
23.*
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
*Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.*
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.
Oronna Iebuseus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. *ibid.*
Ornamenta Solomonis regie. 231.
*Orphonas Iebuseus ciuis Hierosol. amicus Dauidis. fol.
190.*
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pæna. 279.
Ossa humana per templum sparsa 519

Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat.
191.
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam vrbe cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iuda. 276
*Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.*
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P*Acorus equites Antigono in Iudæam mittis. 419*
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasae-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.
420.*
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palaestina à Philistino nominata. 14.
Palaestini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
*Palaestini in Dauidem signa mouentes partim occidu-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190
*Palaestini ingenti exercitu multis confociatis Hebræos
inuasent.* 191.
Palaestini in Hebræos bellum parant. 178
*Palaestini Hebræorum regionem populantur. folio
158.*
Palaestini terga vertunt. 165.
Palaestini in Israelitas signa mouent. 158.
Palaestinarum triginta millia caesa 165.
Palaestinarum fuga. 191.
Palaestinos Ezecias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaceias. 278.
*Pharisæi Regi non iurant, propterea mulctati Pherora
uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisæi Alexandra Regina insinuat paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regis commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Phariseorum dogma. 518.
Phariseorum in populo licentia. 392.
*Phariseorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaclus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

I N D E X.

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptis. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	538.
422.		<i>Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eoque</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	539
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eique ut Iudeos eius</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanoq. ingrati probrum</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	538
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudaei Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	536.
<i>Phasaeli turris.</i>	650.		
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cyprum alteram ipsius filiam da-</i>	
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>cturum pollicitus, non stat promissus.</i>	476.
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam pro-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodis se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	480.
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.		
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
420.		<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Plantarum ante quartum annu fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quae tamē</i>	
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pauimentum ianuae, omniaq. alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
226.		<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Phoenices & Cadmus Gracarum literarū inuectores</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuē</i>	
873.		<i>fatetur.</i>	665
<i>Phanicum de Iudaorum antiquitate testimonium. fo.</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, qua</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Caesarem transfert.</i>	
<i>Prada populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdrae pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē com-</i>	
317.		<i>citat.</i>	521.
<i>Prada ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	278.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis auctores.</i>	913.
<i>Prada diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Praedium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Pij Israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Praedium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>Praelectio legis Moisaica.</i>	318.	<i>Pyræus Atheniensis portus.</i>	455
<i>Praefecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Praesagium de Mose.</i>	50.	<i>Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,</i>	
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses mora-</i>		<i>tis moritur.</i>	525.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	529.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudeorum legatus à Caesare repulsus causam Deo</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte liscras, quam de neces-</i>		<i>committit.</i>	566.
<i>si ipsi inferenda accipit.</i>	539.	<i>Philostatus.</i>	302.
		Phineas	

I N D E X.

<i>Phineis</i> uxor <i>Ioachaben</i> parit & moritur.	147.	<i>progenies</i> <i>Aaron</i> .	582.
<i>Phineæ</i> ad <i>Rubenitas</i> oratio.	124.	<i>Pontificum</i> cum sacerdotibus dissidium.	579.
<i>Phinices</i> <i>Zambriam</i> & <i>Chosbi</i> uno ictu transfigit.	101.	<i>Populus</i> in <i>proseucham</i> conuenit.	602.
<i>Phison</i> , siue <i>Ganges</i> .	5.	<i>Populus</i> <i>Israeliticus</i> Deum de monte <i>Sinai</i> loquentem audit.	70.
<i>Phistion</i> apud <i>Dacos</i> .	519.	<i>Populus</i> à <i>Roboamo</i> onerum mitigationem petit. folio 237.	
<i>Primus</i> uini potentiam prædicat.	309.	<i>Populus</i> in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.	152.
<i>Primitiæ</i> frugum.	82.	<i>Populum</i> Rex dimittit.	230.
<i>Primogenitus</i> ius suum retineat.	108.	<i>Popedius</i> apud <i>Casarem</i> à <i>Timidio</i> delatus.	546.
<i>Principes</i> <i>Israelitarum</i> ingentem vim auri, argenti, æris & gemmarum ad templi structuram conferunt.	217.	<i>Porticus</i> præalta superuallem extructa.	460.
<i>Principum</i> tribuum sacrificia & dona.	80.	<i>Porticus</i> ante templum.	225.
<i>Priscorum</i> Vita quam obrem prorogata, nunc non peragunt.	11.	<i>Post</i> diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decedit.	538.
<i>Polybius</i> <i>Megalopolita</i> de <i>Scopæ</i> copiarum <i>Ptolemæo</i> duce.	341.	<i>Postremum</i> capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.	887.
<i>Pollio</i> & <i>Sameas</i> <i>Pharisæi</i> apud <i>Herodem</i> in præcipuo honore.	433.	<i>Potentia</i> ad salutem data.	46.
<i>Pompeius</i> templum oppugnare parat.	402.	<i>Potipharis</i> uxor de concubitu <i>Iosephum</i> sollicitat. fol. 37.	
<i>Pompeius</i> <i>Hierosolyma</i> oppugnat.	402.	<i>Proceres</i> <i>Hebraorum</i> <i>Hebronem</i> ad <i>Dauidem</i> conueniunt, eumque Regem declarant.	189.
<i>Pompeius</i> multas præclaras ciuitates ab imperio <i>Iudeorum</i> liberat.	626.	<i>Profunditas</i> fundamentorum templi.	225.
<i>Pompeius</i> in <i>Aristobulum</i> mouet.	401.	<i>Perfuga</i> <i>Iudæi</i> in arce ab <i>Antiocho</i> auxilium petunt.	375.
<i>Pompeius</i> Romano simul exercitu & <i>Syriorum</i> instructus <i>Aristobulum</i> petit.	624.	<i>Progenies</i> filiorum <i>Gomar</i> .	13.
<i>Pompeius</i> in <i>Syriam</i> venit, eique <i>Aristobulus</i> insigne donum mittit.	400.	<i>Progenies</i> filiorum <i>Iauani</i> .	13.
<i>Pompeius</i> templum ingressus nihil attingit. folio 403.		<i>Progenies</i> <i>Chananeorum</i> .	14.
<i>Pompeius</i> illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.	626.	<i>Prophetia</i> contra <i>Basanem</i> regem.	245.
<i>Pompeius</i> <i>Hircano</i> pontificatum reddit.	403.	<i>Propheta</i> ad <i>Ieroboamum</i> missus per mendacium re-ducitur.	239.
<i>Pompeius</i> una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.	625.	<i>Prophetarum</i> oracula veneranda.	256.
<i>Pompeius</i> in urbem venit, eique regia domus traditur: <i>Aristobulus</i> cum suis in templum concedit.	625.	<i>Propositio</i> quam tractandam sumit <i>Iosephus</i> .	875.
<i>Pompeius</i> fossamque uallemque replet, ac diem septimum obseruat.	625.	1. <i>Ptolemæus</i> <i>Lagi</i> .	898.
<i>Pompeius</i> urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.	624.	2. <i>Ptolemæus</i> <i>philadelphus</i> .	878.
<i>Pompeius</i> <i>Hierosolyma</i> obsidione cingit.	624.	3. <i>Ptolemæus</i> <i>Euergetes</i> .	898.
<i>Pompeius</i> aggeri turres imponit.	625.	4. <i>Ptolemæus</i> <i>Philometor</i> .	898.
<i>Pompeius</i> cum suis in fanum irrumpit.	625.	5. <i>Ptolemæus</i> <i>Physcon</i> in <i>Iudæos</i> grassari desinit.	898.
<i>Pompeii</i> continentia.	625.	<i>Ptolemæus</i> oppugnatus ab <i>Hircano</i> , sciens plurimum copiarum naturaliter ualere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desistat, præcipitandos locat.	381.
<i>Pæna</i> serpentis.	6.	<i>Ptolemæus</i> <i>Asia</i> regnum sibi oblatum <i>Demetrio</i> tradendum suadet.	372.
<i>Pæna</i> furti iuxta legem <i>Moyssis</i> .	462.	<i>Ptolemæus</i> <i>Philometor</i> <i>Alexandro</i> genero laturus auxilium in <i>Syriam</i> venit.	371.
<i>Pæna</i> talionis.	110.	<i>Ptolemæus</i> <i>Epiphanes</i> rex <i>Aegypti</i> , in <i>Syria</i> Reges mouet.	341.
<i>Pæna</i> criminum qua furore capti <i>Iudæi</i> contra gentiles ausi fuerunt.	866.	<i>Ptolemæus</i> fratres <i>Ioannis</i> una cum matre occidit.	618.
<i>Pæna</i> vim inferentis uirgini.	909.	<i>Ptolemæus</i> <i>Dorymenis</i> filius <i>Gorgias</i> & <i>Nicanor</i> in <i>Iudæam</i> mouent.	352.
<i>Pæna</i> <i>Solomoni</i> immittenda, ob Deos alienos receptos.	236.	<i>Ptolemæus</i> à <i>Cleopatra</i> obsessa & expugnata.	389.
<i>Pæna</i> mulieris pro uirgine desponsata, talis postea inuenta.	108.	<i>Ptolemæus</i> vi expugnata.	389.
<i>Pænitentia</i> populi.	87.	<i>Ptolemæus</i> <i>Lathurus</i> rex <i>Aegypti</i> à matre <i>Cleopatra</i> è regno eiectus <i>Ptolemaidensibus</i> auxilio venit.	388.
<i>Pontius</i> <i>Pilatus</i> <i>Iudæorum</i> præses.	520.	<i>Ptolemæus</i> <i>Sepphorim</i> aggreditur.	389.
<i>Pontificis</i> aurea corona triplex.	77.	<i>Ptolemæus</i> eiectus ex <i>Aegypto</i> .	390.
<i>Pontificis</i> ornatus.	75.	<i>Ptolemæus</i> <i>Mennæus</i> pecunia mulctatus.	401.
<i>Pontifices</i> apud <i>Iudæos</i> à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.	875.	<i>Ptolemæus</i> <i>Asiochim</i> <i>Galilææ</i> oppidum vi capit. folio 389.	
<i>Pontifices</i> <i>Hierosolymitani</i> .	295.	<i>Ptolemæus</i> <i>Philadelphus</i> .	2.
<i>Pontifices</i> in uniuersum octuaginta tres.	582.		
<i>Pontificum</i> in populo <i>Iudæico</i> numerus & ordo.	582.		

I N D E X.

<i>Ptolemæus ut maiorem terrorem Iudæis incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemæus Herodis militum Dux interfectus.</i>	folio 640.
<i>Ptolemæus Præfectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemæus à Ptolemæo obfessa.</i>	388.
<i>Ptolemæi.</i>	232.
<i>Ptolemæi erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemæi Epiphanis filij, philometor & physcon.</i>	folio 348.
<i>Ptolemæi sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemæi filius minorem Antigonis filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.</i>	628.
<i>Ptolemæo à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.</i>	folio 372.
<i>Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Cafari statum posuerint sibi mittant scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges edificant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Putens.</i>	110.
<i>Phrura æfesta.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Cafari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudæos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia prædicant.</i>	255.

Q.

<i>Quadragesima dies & noctes Moses ieiunat.</i>	folio 71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum.</i>	folio 129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.</i>	folio 584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palestinam.</i>	fol. 60.
<i>Quas urbes Iudæi receperint inhabitandas.</i>	folio 627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi fluuij.</i>	5.
<i>Quæ in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Quæ hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Græcorum prudentissimi de DEO sapuerunt.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastigium affectant.</i>	560.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudæorum millia Seleucia occisi.</i>	folio 544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percereret, & Archelæ pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudæam venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Casare ut inra populis redderet mittitur.</i>	517.
<i>Quintus Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Præfectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, quæ nihil facit, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudæi Iudæam occuparint, & urbem Hierosolymam adificarint.</i>	894.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quàm reliquam prædam victor reduxit.</i>	18.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	63.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumæa, Iacobo Chananæa contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.</i>	folio 900.
<i>Quomodo à Chatura Abrahamo nupta Trogloditarum gens prouenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natus minimus propter somnia futura sua felicitatis prænuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	35.

R.

<i>Rabatha obsidione cingitur.</i>	196.
<i>Rachelex partu moritur.</i>	33.
<i>Rachel insigni forma prædita.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosem, in desertum Sinæ peruenit.</i>	62.
<i>Raguel sine Iethro Mosi socer ex Israelitis indices deligendos consulit.</i>	61.
<i>Rapaces conuocato Ezecia in colloquium, deditionem suadet.</i>	213.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	912.
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensis & ultio subsequens.</i>	374.

Reci-

I N D E X.

<i>Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum.</i>		<i>Ruben noctu venit ad puteum.</i>	26.
668.		<i>Ruben fratris necem remoratur.</i>	35.
<i>Reconciliatio inter Herodem & filios facta.</i>	653	<i>Ruben Iosephum in puteum projiciendum ibique necandum suadet.</i>	36.
<i>Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.</i>	621.	<i>Rubenitarum responsio.</i>	124.
<i>Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.</i>	20.	<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt.</i>	510.
<i>Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur.</i>	47.	<i>Rumor vanus de Herodis morte sparsus.</i>	437.
<i>Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.</i>	271.	<i>Ruta mirabilis magnitudinis.</i>	858.
<i>Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus eum accederet.</i>	321.	<i>Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat.</i>	144.
<i>Regis erga Iudeos liberalitas.</i>	334.	<i>Ruth in Bethlehem proficiscitur.</i>	144.
<i>Regis ad septem fratres adhortatio.</i>	924.		
<i>Reges pastores vocati.</i>	878.	S.	
<i>Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta.</i>	879.	<i>Saba regia obsidione cincta.</i>	54.
<i>Regia Herodis.</i>	864.	<i>Sabbathum.</i>	4.
<i>Regia Ieroboami.</i>	238.	<i>Sabbathum Iudeorum.</i>	887.
<i>Regia ab Iudeos obfessa.</i>	510.	<i>Sabbaticus fluius.</i>	854.
<i>Regia litera pro Iudeorum incolumitate.</i>	326.	<i>Sabachis.</i>	211.
<i>Regina domus, aliaq. aula.</i>	231.	<i>Sabinus Herodis pecuniâ & regiam occupaturus Hierosolymâ peruenit.</i>	507.
<i>Regina callidum contra Antigoni consilium.</i>	619.	<i>Sabinus in corpus adacto capulo tenus gladio suamet manu optatum interitum querit.</i>	561.
<i>Reformatio cultus Dei.</i>	281.	<i>Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores querit.</i>	552.
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta.</i>	315.	<i>Asprenas frustatim lacerauit.</i>	552.
<i>Religio in Israelitico populo renouata.</i>	245.	<i>Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait.</i>	560.
<i>Repetitio praeceptorum legis.</i>	910.	<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat.</i>	509.
<i>Res immunda.</i>	83.	<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Davide.</i>	209.
<i>Responsum diuinum ad Iosue preces.</i>	118.	<i>Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda.</i>	933.
<i>Responsum Syris legatis datum.</i>	251.	<i>Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.</i>	886.
<i>Responsio Eleazari ad Ptolom. literas.</i>	235.	<i>Sacerdotes arcâ Dei, in qua decem Praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt.</i>	228.
<i>Responsio ad obiectionem de Asini capite.</i>	900.	<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquâ 5000. hominum habent.</i>	902.
<i>Restauratio cultus diuini.</i>	271.	<i>Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseuerantia.</i>	625.
<i>Rixa muliebres.</i>	475.	<i>Sacerdotum reditus.</i>	94.
<i>Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum numerum facit.</i>	242.	<i>Sacra pecunia bona pars militum furto disperit.</i>	510.
<i>Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit.</i>	242.	<i>Sacrificium pro gratiarum actione.</i>	81.
<i>Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.</i>	238.	<i>Sacrificium Cain & Abel.</i>	6.
<i>Roboami urbes munita.</i>	239.	<i>Sacrificium mensis Octobris.</i>	81.
<i>Roboami uxores & liberi.</i>	239.	<i>Sacrificium sponte sua accenditur.</i>	79.
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus.</i>	425.	<i>Sacrificium si quis sciens peccauit.</i>	81.
<i>Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur.</i>	533.	<i>Sacrificium & precatio Samuelis.</i>	150.
<i>Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt.</i>	855.	<i>Sacrificium Pentecostes.</i>	82.
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur.</i>	845.	<i>Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.</i>	217.
<i>Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.</i>	869.	<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.</i>	81.
<i>Romani totam funditus eruant ciuitatem ac templû.</i>	848.	<i>Sacrificia.</i>	78.
<i>Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt.</i>	847.	<i>Sadotus & Abiatharius filios ad Dauidem mittunt.</i>	264.
<i>Romani pugnam expectant.</i>	869.	<i>Sadoti Pontificis genealogia.</i>	220.
<i>Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt.</i>	627.	<i>Sadducaorum opinio.</i>	518.
<i>Romanorum in Iudeos humanitas.</i>	614.	<i>Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.</i>	878.
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis defudauerint aliquid derogatur.</i>	613.		
<i>Romanorum de Iudeis triumphus.</i>	614.		
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit.</i>	877.		
<i>Romanorû erga Iudeos magnanimitas & modestia.</i>	900.		
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio.</i>	42.		

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutidenda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514.	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti infensos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit folio</i>	156.
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratitude exprobat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia male ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur.</i>	466.	<i>Samuelis de hostibus victoria.</i>	150.
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudeos domum dimittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum pradicat.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & sepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in suam potestatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Israelitas oratio.</i>	149.
<i>Samaas populum consolatur.</i>	241.	<i>Samuelis ad salutarem Penitentiam adhortatio folio</i>	150.
<i>Samarita ab adificatione templi Iudeos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum penam ostendit folio</i>	145.
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contristat.</i>	151.
<i>Samarita Iudeis infensi.</i>	315.	<i>Samuelem consolatur Deus.</i>	ibid.
<i>Samarita templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samarita aliquot Galilaeos Hierosolyma petentes, interficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Arna Helcana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut uocat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi adificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiore reddit.</i>	152.
<i>Sames è Iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque iudicibus cadem ab Herode imminente pradicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit. folio</i>	421.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Samaas propheta Iudeorum impietatem arguit folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphe & Emmaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum sanctorum.</i>	73.
<i>Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiunt folio</i>	102.
<i>Samson Palaestinarum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samson traditus Palaestinis.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samson Asini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samson fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samson Gaza portas reuulsas aufert.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.</i>	247.
<i>Samson natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syria praesides Herodi Arabes reconciliant.</i>	481.
<i>Samson Palaestinam virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus eiusq. filij moderatam sententiam proferrunt.</i>	487.
<i>Samson Leonem nudis manibus discerpit.</i>	139.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclitum reddit.</i>	156.
<i>Samson Thamnitis anigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur à populo.</i>	156.
<i>Samson sui roboris causam Dalala aperit, Palaestini oculis orbatum vinctumq. abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naasen regem occidit.</i>	156.
<i>Samson cum 3000. palaestinarum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in satellitium assumit.</i>	163.
<i>Samson 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul recensito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit.</i>	160.
<i>Samsonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum vrbes expugnat.</i>	160.
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham siue Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, pradicat.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	153.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodit.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficisci desistit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accusat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.</i>	158.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eiecit.</i>	178.
		<i>Saulus Palaestinos cum copiis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet.</i>	ibid.

I N D E X.

<i>Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq. consulit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	<i>154.</i>
<i>Saulus Dauidem in Cilla haerentem obsidere conatur.</i>	<i>173.</i>	<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	<i>156.</i>
<i>Saulus cum filiis in Palaestinorum pugna reliquo exercitu fufo fugatoq. cadit.</i>	<i>182.</i>	<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus seipsum interficere molitur, eumq. iuuenis Amalecita iuuat.</i>	<i>183.</i>	<i>Sauli edictum, quod Ionathas infcius violat.</i>	<i>159.</i>
<i>Saulus e subditorum conspectu sese subducit.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul procera statura.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul rex a populo declaratur.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum quidam comitantur, quidam vero contemnunt.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus afinas amissas quarit.</i>	<i>152.</i>	<i>Saulum Samuel iterum ungit in Galgala.</i>	<i>156.</i>
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	<i>177.</i>	<i>Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deijciendos, aut in loca deserta exponendos.</i>	<i>853.</i>
<i>Saulus Dauidem remittit patri.</i>	<i>164.</i>	<i>Scala Iacobi.</i>	<i>27.</i>
<i>Saulus regnavit annis 38.</i>	<i>183.</i>	<i>Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Iabesinis auxilium promittit.</i>	<i>155.</i>	<i>Scaurus Calesyria Praefectus.</i>	<i>404.</i>
<i>Saul reticet regiam dignitatem.</i>	<i>153.</i>	<i>Scaurus Romanorum dux.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Dauidem timet.</i>	<i>172.</i>	<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	<i>854.</i>
<i>Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq. comitatu instruxerit, exprobrat.</i>	<i>172.</i>	<i>Scythae.</i>	<i>914.</i>
<i>Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur.</i>	<i>168.</i>	<i>Sebas.</i>	<i>211.</i>
<i>Saulus Dauidem Palaestinis interficiendum obtrudere dolo conatur.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebaste expugnata diruta, eiusq. habitatores abducti.</i>	<i>618.</i>
<i>Saul Dauidi filiae coniugium promittit, si sexcenta Palaestinorum capita afferat.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidione cingunt.</i>	<i>618.</i>
<i>Saulus clam odit Dauidem.</i>	<i>165.</i>	<i>Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adificat.</i>	<i>497.</i>
<i>Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut sapientibus hostibus obiectum aliquis casus e medio tolleret.</i>	<i>166.</i>	<i>Sedecias a Hieremia petatum consilium, principum meru negligit.</i>	<i>293.</i>
<i>Saul tria millia sibi & Ionathae filio satellitum conscribit.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias a pseudopropheta seductus.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Palaestinorum castrum expugnat.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias ab Aegyptijs deficit.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum seruat.</i>	<i>161.</i>	<i>Sedecias noctu fuga sibi consulens, a Babylonijs captus.</i>	<i>294.</i>
<i>Saul tumultum esse in castris Palaestinorum certior factus, eos adoritur.</i>	<i>159.</i>	<i>Sedecias rex Iudae ab aulicis & falsis Prophetis seductus Hieremiam non audit.</i>	<i>291.</i>
<i>Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio inter Iudeos & Samaritanos de templo.</i>	<i>333. 369.</i>
<i>Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	<i>634.</i>
<i>Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	<i>170.</i>	<i>Seditio contra Mosen propter egestatem & seditiosorum poena.</i>	<i>86.</i>
<i>Saul per sortes causam irati Dei perquirat.</i>	<i>159.</i>	<i>Seditio in Paschatis festo.</i>	<i>506.</i>
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere conatur.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio alia contra Mosen.</i>	<i>93.</i>
<i>Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficientibus in humum collabatur.</i>	<i>179.</i>	<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	<i>587.</i>
<i>Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agnoscit, eumq. rogat, ut ad regnum euectus ipsius familiam saluam esse pateretur.</i>	<i>175.</i>	<i>Seditio aduersus Iosephum.</i>	<i>593.</i>
<i>Saul semper victor.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio aduersus Mosen.</i>	<i>89.</i>
<i>Saulus Dauidem collaudat, utq. bono esset animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	<i>178.</i>	<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	<i>347.</i>
<i>Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq. eo properans, agere Prophetam incipit.</i>	<i>169.</i>	<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.</i>	<i>625.</i>
<i>Saulus Dauidem insequitur, eumq. circumuentum comprehendisset, nisi nuncijs reuocatus fuisset.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio & defectio Tiberiensium.</i>	<i>595.</i>
<i>Saul Dauidem in Engadenorum agro quarit, speluncam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere ingreditur.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio Alexandria inter Iudeos & Gracos.</i>	<i>561.</i>
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Dauidem accusat.</i>	<i>172.</i>	<i>Seditionis Alexandria causa.</i>	<i>899.</i>
<i>Sauli filia Dauidis amore capitur.</i>	<i>166.</i>	<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	<i>596.</i>
		<i>Sedecia mors.</i>	<i>295.</i>
		<i>Sehon Amoraeorum rex interfectus.</i>	<i>96.</i>
		<i>Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellum gerit.</i>	<i>390.</i>
		<i>Seleucus & Nicanor.</i>	<i>929.</i>
		<i>Semeis veniam consequitur.</i>	<i>208.</i>
		<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	<i>218.</i>
		<i>Semeis in Dauidem iniuria.</i>	<i>202.</i>
		<i>Semeis poena & mors.</i>	<i>220.</i>
		<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis.</i>	<i>6.</i>

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac inde emergere posse sperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudaorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praeminentijs, libertatibus & immunitatibus Iudaorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resignet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequiturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores querit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomis filium Ioppen, ut habitatores inde eijceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoq; precipitat.</i>	427.	<i>Simcon & Leui Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri à Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patriae.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satellites Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaearum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incolae sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaeae caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemæi generi sui captus & interfectus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopegia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari precipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Davidem mouent.</i>	196.
<i>Sautia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obsecratos Elisæus in Samariam ducit, eorq; suadente Ioramus liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasacli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Siffæra cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Casar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Casar administrator Syria.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excecat.</i>	20.
<i>Sextum Casarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusari opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficijs ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectum interficitur.</i>	448.
<i>Sicaryj.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effugit.</i>	447.
<i>Sicaryj noua calamitates autores.</i>	870.	<i>Sol immotus consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrunq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis viui agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortunæ aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinetum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Damones fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens iustum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudæis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllæus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vinum merum mittit.</i>	224.
<i>Syllæus Arabs cū Salomen in uxore peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina anigmata cū prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllæus Herodem apud Casarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteris matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	235.
<i>Syllæum Antipater Roma apud Casarē accusat.</i>	494.		

Solomon.

I N D E X.

<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq. constablit.</i>	221.
<i>Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.</i>	232.
<i>Solomon urbes aliquot condit.</i>	232.
<i>Solomon Tyro artificem accersit.</i>	226.
<i>Solomon Regina liberalitatem remunerat.</i>	234.
<i>Salomon Davidi ex Bethsabe natus.</i>	199.
<i>Solomonis in templi dedicationem sacrificia.</i>	230.
<i>Solomonis solum ex ebore factum.</i>	231.
<i>Solomonis regia tredecim annis absolvitur.</i>	230.
<i>Solomonis tempore pax viget.</i>	223.
<i>Solomonis sumptus quotidiani.</i>	223.
<i>Solomonis currus & equites.</i>	ibid.
<i>Solomonis sapientia & prudentia.</i>	ibid.
<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum.</i>	228.
<i>Solomonis victima igne caelesti absumuntur.</i>	229.
<i>Solomonis classis.</i>	233.
<i>Solomoni Deus promittit bona.</i>	230.
<i>Solomoni pleriq. Reges exquisita munera mittunt.</i>	235.
<i>Solomoni Deus in somnis oblatas, quod maxime cuperet, eum postulare iubet.</i>	221.
<i>Solomoni iuramento regnum promittitur.</i>	215.
<i>Salomen Herodes ad Alex. coniugium compellit.</i>	fol. 491.
<i>Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi.</i>	299.
<i>Somnij Pharaonis enotatio.</i>	41.
<i>Sosius Antigoni caput.</i>	644.
<i>Sosius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.</i>	432.
<i>Stola pontificia in castello Antonia deposita.</i>	524.
<i>Strabo.</i>	433. 406. 409.
<i>Stratonis turris & maritima Casarea nominata.</i>	35.
<i>Stola pontificia in cuius potestate fuerit.</i>	460.
<i>Stola Leuitarum.</i>	227.
<i>Stirpis Achab excisio.</i>	269.
<i>Stupri poena.</i>	108.
<i>Sufacus magnis copijs Iudeam inuadit.</i>	241.

T.

T <i>Abnacuulum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.</i>	79.
<i>Tabernaculi & sacerdotium dedicatio.</i>	79.
<i>Tabernaculi diuisionis significatio.</i>	73.
<i>Tabernaculorum festum.</i>	82.
<i>Thadamae siue Palmira.</i>	232.
<i>Talentum 600 coronati.</i>	913.
<i>Tapsensium trucidatio.</i>	277.
<i>Tharbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium petit.</i>	54.
<i>Tarsus Pauli patria.</i>	13.
<i>Thaumastus Cai seruus potu libertate impetrat.</i>	531.
<i>Theatrum & amphitheatrum.</i>	456.
<i>Theatrum & Athletica certamina aliaq. spectacula ab Herode instituta.</i>	451.
<i>Theatrum.</i>	550.
<i>Terra aranda.</i>	106.
<i>Terramotus in Iudaea, qua circiter 10000. hominum opprimunt.</i>	441.
<i>Templum Hieros. obsessum.</i>	358.
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	354.

<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	295.
<i>Templum dedicare.</i>	461.
<i>Templum adificare ceptum.</i>	312.
<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	225.
<i>Templum in monte Garizin.</i>	331.
<i>Templum quando dedicatum.</i>	315.
<i>Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur.</i>	369.
<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	902.
<i>Templi Hierosolymitani diuitiae unde.</i>	406.
<i>Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa.</i>	307.
<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	431.
<i>Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	581.
<i>Tempus exitus ex Aegypto.</i>	59.
<i>Termini terra non mouendi.</i>	106.
<i>Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moesen.</i>	51.
<i>Theophrastus.</i>	884.
<i>Thesaurus ad templi structuram congestus.</i>	214.
<i>Thesauri diuini custodes Moysi posterij.</i>	216.
<i>Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Galba Romanorum principatum praeferit.</i>	532.
<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	533.
<i>Tiberius Alexander Iudaea praeses.</i>	574.
<i>Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	523.
<i>Tiberij funus.</i>	534.
<i>Tiberienses in Iosephum amarulenta dictoria iaciunt.</i>	604.
<i>Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	604.
<i>Tigris.</i>	5.
<i>Tigranes.</i>	395.
<i>Timotheus iterum copias contrahit, & a Iuda vincitur.</i>	355.
<i>Timothei milites victi.</i>	355.
<i>Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur.</i>	661.
<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat a ducibus & militibus in carcerem conicitur.</i>	fol. 488.
<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	488.
<i>Tiro a regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus.</i>	488.
<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet.</i>	fol. 661.
<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasar contra Tyrios.</i>	282.
<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	555.
<i>Titus militibus agit gratias.</i>	848.
<i>Titus fortibus militibus premia pollicetur.</i>	849.
<i>Titus militibus praedam largiter distribuit.</i>	849.
<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	fol. 853.
<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	854.
<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	855.
<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	851.
<i>Titus ad Antiochiam aduentus.</i>	854.
<i>Titus erga populum misericordia.</i>	613.
<i>Tormenta.</i>	924.
<i>Thucy-</i>	

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vestigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonita latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	638.
<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera impetrata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Casare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos profligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudeorum secta, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoritidem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex secundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iuda, quod inscijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudeorum caesa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem desciunt, qua Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	235.
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudæam exercitui Aegypto clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificencia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.</i>	150.
<i>Tropea armis contextas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Asiaticus se Caij cadis auctorē optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudeorum Praeses.</i>	520.	<i>Victoria Achabi à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vardane caso principatus Gotarze eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fracta, & à Deo restaurata.</i>	273.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus anima.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi praesertim.</i>	fol. 190.
<i>Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit.</i>	fol. 588.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsecuta.</i>	400.
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionathā Anani filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathā fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compescit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vestigal remittit, eisq̃ stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Vari tyrannus & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vas aheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Vitula p̃y principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquiis Iudeorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologesum Parthorum regem procures, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Niniue.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos esse pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azaeli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syria Praefecto sese tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudeorum pœna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltio diuina in Ethnicis sacra Biblia tractantes.</i>	fol. 339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnquentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
		<i>Vrbes.</i>	

I N D E X.

<i>Vrbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamares seipsum concremat.</i>	346.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanita erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelota.</i>	283.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu vivit.</i>	456.
		<i>Zipheni rursum Davidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
X.		<i>Zipheni Saulum Davidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
<i>Xerxes rex Persia.</i>	316.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudeos auxilium petunt.</i>	388.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zoilus captus.</i>	388.
		<i>Zorobabelex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
Z.		<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	272.	<i>Zorobabel.</i>	319.
<i>Zambrias.</i>	100.		
<i>Zambri aduersus Moysen oratio.</i>	100.		

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVM, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.

Anno M. D. LXXX.